

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE.

**MİLLİYETÇİLER
VATANI KORUYACAK
TEDBİRLERİN YANINDADIR**

12 OCAK 1971

SAYI: 50

Adana'nın Kurtuluş Beyannamesi

BÜYÜK TÜRK MİLLETİ!

Ey üç kıtaya hükmeden, şanlı sancak uğruna oluk oluk kan döküp vatanın her sathını bir âbide yapan milyonlarca şehidin çileli ve ızdıraplı yetimleri!

Ey Cemal ve Âdil Efeler otağı, gâzi şehrin kahraman evlatları!

GÂZİ ÇOCUKLARI!

ŞEHİT TORUNLARI!

Milletçe idrak ettiğimiz şu günlerde destanlaşan Adana kurtuluş mücadelesinin üzerinden tam 49 yıl geçmiş bulunmaktadır.

Bu gün, Müslüman Türk'ün ve bütün İslâm âleminin bileğine ebedî kölelik zincirini vurmak üzere gelen haçlı sürülerinin amansız bir mukavemetle karşılaştığı muhteşem bir gündür.

Bu gün, Sevr andlaşmasının peşkeş çektiği vatan topraklarını istila etmek için gelen Fransız sürülerinin, İslâmın bayraktarlığını yapan cihan-gir milletimizin kahredici sil-

lesini yediği tarihi bir gündür.

Bu gün, Fransız - Ermeni - Amerikan ve İngiliz ittifakına karşı, Cemal Efelerin, Kasım Hocaların ve Molla Kerimlerin imanla ve fedakârlıkla yürüttükleri mukaddes mücadelenin zaferle taclandığı büyük gündür.

AZİZ MİLLET

Hristiyan Avrupa emperyalizminin kudurgan kuklası Fransızlar, 49 yıl önce Adana'da tarihin ender kaydettiği en fecî katliamlara giriştiler. Yerli Ermenilerin de yardımıyla binlerce Müslüman Türk'ü işkencelerle şehid edip camileri yıktılar, Kur'an-ı Kerimleri yaktdılar. Genç kızlara ve gelinlere kudurganca saldırdılar. Şehre binlerce gülle yağdırdılar. Adana baştan başa harabe ye dönmüştü. Amerikalıların tahrikiyle azgınlaşan Ermeniler, sevinç göz yaşlarıyla tam bir bayram havası yaşıyordu. Ama bir müddet sonra sevinçleri kursaklarında kalacaktı, akıbetlerinden haberleri yoktu.

İşte o zaman Adana'yı kurtaran destanî kahramanlar, kılın yuvaların, tertemiz namusların, yırtılan ay yıldızlı bayrakların ve çığnemen mübarek toprakların intikamını almak için Millî Mücadeleye and içiyorlardı. Öyle bir mücadele ki, Marn cephesinde Almanları yıldıran tanklar bile şaşkına dönmüştü. Fasılalarla aylarca süren tarihi boğuşma zaferle bitmiş, Adana semalarında beyaz teslim bayrağı değil, şehitlerimizin kanıyla boyanmış ay yıldızlı bayrağımız dalgalandırılmıştı.

İşte Adana'nın kurtuluş kavgası, cehennem ateşi gibi ateş püsküren toplara, yıldırım yağdıran mitralyözlere ve obüslerle karşı İslâmın, fedakârlığın ve kahramanlığın savaşıdır. Bu savaşta Kasımlar, Ahmetler, Ayşeler ve Fatmalar bozguncuların alay ettiği, hainlerin saldırdığı, gafillerin hissetmediği Allah, din, devlet, vatan ve millet için dövüştüler. Ve bütün ideallerimizin sembolü kelimelî şahadetle can verdiler. Dinim hakim, vatanım payidar, devletim daim olsun diye hayatlarının baharında şehit oldular.

AZİZ MİLLET

Bu gün can düşmanımız Beynelmillel yahudiliğin uşağı komünistler ve masonlar bu idealleri çamurlara bulamaya yeteniyorlar.

Millî Mücadele'nin en kızışkın anlarında milletimiz büyük taarruza hazırlanırken Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'ne Komünizm tahsiline giden, kafadan Kuvay-ı Milliye destanı yazan ve aslen Polonya yahudisi olan Nazım Hikmet Varzanski'nin çömezleri sahte bağımsızlık gösterileriyle zaferterimizi kirletmeye çalışıyorlar. Atalarımızın canı pahasına kazandığı zaferi ni Moskof istilasına basamak yapmak istiyorlar. Bu hainler, tarih boyunca yüz binlerce millet evlâdının ezeli düşmanımız Moskoflar tarafından kahpece şehit edildiğini unutuyorlar. Şurası iyi bilinsin ki, milletimiz sahte bağımsızlık sloganlarının altında yatan gerçeği

AGLAMA ALLAH BİZ BİLANI!

Anasız yaşadım bunca yıllar,
Öksüz büyüdüm.

Zora çıktı bütün yollar,

Yine yürüdüm.

Karşımda zorluklar bir değil.

Bin tane...

Hem ağladım hem yürüdüm:

— Yok çare!..

Sordum etrafımdakilere:

— Bu nasıl çile?

Haykırdı bir ses kalbimdeki kedere:

— Üzülme nafile!..

Fırladı kafatasım olduğu yerden;

Bir iz aradım.

Korkunç bir hayal ki; indi tepemden

Şimdi anladım:

Ümitsizlik bizde yokmuş, bilmemişim

Kurtuldum intihardan?

Kılıcı kendime, nefsim bilemişim

İçimdeki buhrandan.

İşte göründü bir yol!.. Çılgınlaştım:

— Yetişsem hele!..

Vardım yanına, sevinerek yaklaştım:

— **MİLLÎ MÜCADELE!**

Atalarımın kan pahası, imam.

Görmemişim bir yerde;

Serinliyor kalbimi, o çilekeş vicdanı

Dermanmış her derde

Göz yaşlarımı sildi şefkatli bir el,

Artık yaşamak oh ne kadar güzel

Herşey böyle olmalı...

Ruhuma üfören serinlikte bir ses:

— **AGLAMA, ALLAH BİZ BİLANI!**

Hakkın sancağı altında herkes

Ve hücum eden üç başlı bir yılan.

Bir baş der: — Ben localı masonum,

Bir baş der: — Ben hristiyan;

Çirkin komünizmi görüyorum

Kökü SİYON ki, üryan!..

Saltanatını kurmuş kan ve kemik üstüne

İnsanlık onda bir sürü hayvan...

Hükmetmek ister bürünerek kuzu postuna

— Cıktı karşısına bir arslan

Hak pençeyle çaldı kılıcı ejdere

Geberdi yurdumda...

Tekbir sadaları ulaştı her yere

Ve... **KURTULUŞ İSLÂM'DA!**

Mustafa Yıldız
İmam Hatip Okulu
ANKARA

Birleşelim Gel Kardeşim

Nedir bilmem ben bu zulüm,
Desin kâfir bize kulum
Müstehak mı bize ölüm
Birleşelim gel kardeşim!

Soysun bizi dinsiz mason
Emir versin bir farmason
Çiğnensin de ar-namusun
Bakalım mı biz kardeşim!

Ayasofya mahzun çehre
Türkistanlım bakar yere
Çarçabuk bir sefere
Çıkalım biz gel kardeşim!

Bakma öyle parlak lâfa
Vardır derler şimdi safâ
Milletimde binbir cefa
Toplanalım gel kardeşim!

Göstermek yok, rıza küfre
Ya istiklâl, ya da kabre
Yahudiden gelen cebre
Şahlanalım gel kardeşim!

Yıkılacak elbet batıl
Koş cihada sen de katıl
Hak uğruna od'a atıl
BİRLEŞELİM GEL KARDEŞİM!..

Selâmeddin Ünal
7/B No: 240
İmam Hatip Okulu
İSTANBUL

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarîh ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî
MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

YIL: 1 SAYI: 50

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadroları
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAÖĞÜ
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T. A. Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Parlamente'lere Açık Mektup

Türkiye'nin Parlamente'lere!

Mecliste grubu olan partilerin başkanları ve uygun görülen bir takım zevat toplantıya çağrıldı. Şu satırlara yazdığımız sırada toplantı hakkında resmi ve tatminkâr bir izah elimize geçmiştir. Toplantıda konuşulanlar da yakın bir istikbalde, herhalde teferruatı ile bilinmiyecektir.

Bizce bu toplantının, vatani ciddi surette tehdit eden bir tehlikenin varlığını kabul edilmesi keyfiyeti ile izah, mümkündür. Toplantı mevzuu hakkında yapılan açıklama daha çok üniversite meselesinin ağırlık kazandığını gösteriyor. Gerçekten de bugün Türkiye'nin bir numaralı emniyet problemi, üniversitelerin bir eşkiya ini olmakdan çıkarılmasıdır. Bu ilk zabıta görevinin yanında kömünizmin öğrenci, işçi ve ordu arasında yayılmasını tahrik eden iktisadî, siyasî, ekonomik ve moral bataklıklarının kurutulmasıdır.

Bu manası ile toplantı, Türkiye'nin ciddi tehlikelerle karşı karşıya olduğunu anlaşılmaya başlandığı gösteriyor. Bu şüphesiz ki sevindirici bir husustur. Ancak tehlikeyi daha önce gösterdiğimiz halde, tehlikenin ancak, üniversitelerin eşkiya ini haline gelmesinden sonra idrak edilmesi, çok geç davranıldığını ortaya koyuyor.

Daha 1968 Haziranında, üniversite olaylarının komünist stratejisi istikametinde nasıl soy-suzlaşacağını bildirmişti. Üç sene öncesinden bu günlerin buhranını işaretleyen «Türkiyede Komünist Stratejisi ve Üniversite Hadiseleri» adlı broşür, komünistlerin kitle hareketlerini nasıl tahrik edeceğini, ölüm hadiselerini nasıl istismar edeceğini bildiriyordu.

Üç seneden beri onaltı öğrenci ölmüş, okullar, üniversiteler yüzlerce gün kapalı kalmış, komünist olmayan yüzlerce öğrenci dövülmüş, komünist olmayan pek çok öğretim üyesi hakarete uğramış veya tartaklanmıştır.

Bugün İstanbulda Teknik Üniversite Kızıl Çetelerin işgali altındadır. İstanbul Üniversitesi Kızıl Çetelerin kudurganca tecavüzleri karşısında kapanmıştır. Çapa Yüksek Öğretmen Okulu kapatılmıştır. Yurtlardan bazıları, komünist işgali altındadır. Halen Site Talebe Yurdunda yüzleri maskeli, elleri silahlı militanlar dolaşmaktadır.

Ankara'da durum aynıdır. Siyasal Bilgiler Fakültesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi kızıl bir terör yuvasıdır. Ö. D. T. Üniversitesinde her gün Kızıl Çeteler, bizzat Kızıl öğretim üyelerinin gözleri önünde gece yarısına kadar silah talimi yapmaktadırlar.

Üniversitelerin ve talebe yurtlarının birer Kızıl ihtilal üssü haline gelmesi, iğrençliği yanında, bu üniversitelerde talim gören bir grub komünist militan, işçileri kandırarak, cinayetler irtikap edebildiler. 16 Haziran Kızıl gösterileri sırasında öldürülen işçi ve polis hâlâ canileri bulunmadı. Ve cezalandırılmadı.

Bu gün siyasî grev, siyasî grevden silahlı ayaklanmaya geçmek için çalışmalar sürdürülüyor. Şu elim vaziyeti, vatanın düşüğü korkunç yalnızlığı, seneler önce duyurmaya çalışırken bazıları «dünya bir garib oldu. Olur böyle şeyler» bazıları «işgal ve boykot aynı şeydir.» derken demek mes'uliyetsizliğini gösteriyordu.

Bu gün fikirlerine müracaatta fayda olanlar üniversitelerde komünistlerin saldırılarına göğüs geren, canlarıyla vatani korumanın ateşli imtihanından geçenlerdir. Seslerine kulak verilecek olan bunlardır.

Üniversitelerde gelişen ve yurdu Allah korusun bir yangın gibi saracak olan komünist tecavüzüne karşı millet, kurşunlanan evlatları nın sabrına hayran, içini çekerek, milletin yıkılı-

şına dur diyecek, gür ve imanlı sesin kumandasını bekliyor. İşte bu sessiz kitleye kulak veriniz. Müslüman Türk milletinin sesine kulak veriniz.

Ayrıca Üniversitelerde başlayıp, sonu bir hükümet darbesinde bitecek kızıl yangını; okuluna devam edemeyenden, yurdunda gece baskınında bıçaklanandan, fakültesinde her gün tehdit edilen adamdan sorunuz.

Bunun ne demek olduğunu yaşamadan anlayamazsınız. Siz hiç kulağınızın arkasına tabanca dayanarak işkence odasına götürüldünüz mü? siz hiç gece yarısı, uyurken, 20 - 30 silahlı haydudun kudurganca saldırısına uğradınız mı? işde üniversite bu gün budur.

Üniversitedeki, büyük talebe kitlesinin ve milliyetçi öğrencilerin her gün hayatını çeviren tehlike budur.

Ey kokteyl partilerinde kafa tütüleyenleri! Ey, bugün plaj, yarın Uludağ sefası kuranları! siz ne vatanla, ne Türkiyeyle alakalı olamazsınız. Vatan sizin villanız. Millet, sizin maksî mantolu kızınız, ve Hippy marka oğlunuzdan ibarettir. Üniversitede de bir avuç kızıl cani, dünyanın en iğrenç ve uşak ruhlı sözde profesör tarafından tahrik ediliyormuş, umurunuzda mı? Ha Türkiye, ha İtalya farkeder mi? Paranız cebiniz de oldukdan sonra, dünyanın neresinde olursa olsun yaşarsınız, meselemi yani?

Millî, dinî, vatani ve insani hiç bir endişesi olmayan sözde münevver, sözde yetkili ve sözde mesulün zihniyeti işte budur! Ümidiniz odur ki, bu toplantı Türkiye'de mesuliyetsizliğe indirilen derbelerin ilki olsun.

Suna'yın, Anayasanın kendisine cizdiği sınırlı silahiyeti aşması şüphesiz ki düşünülemez. Ancak Türkiye'nin eşliğine geldiği tehlike karşısında alınacak acil tedbirler vardır. Bu tedbirleri almak için; basınıncıyırtkanlığından yılmayacağı, icabında kendini desdekliyen yahudi maliyesinin yardımına sırt çevirecek, gerekirse iktidarı terk etmekte tereddüt göstermeyecek prensip sahibi bir hükümete ihtiyaç vardır. Ve bu hükümetin başı, mesuliyet almaktan çekinmemelidir.

İbret verici bir olayı hatırlamakta fayda vardır. Amerikada beyazlar bir eyalette zencileri okula almamayı kararlaştırmışlardı. Ve bunu kuvvet kullanarak icra ettiler. Zenci talebelerin, okula devamını temin etmeyi vazife bilen, Kennedy, binlerce polisi günlerce seferber etmek karşılığı, bu vazifeyi yerine getirdi.

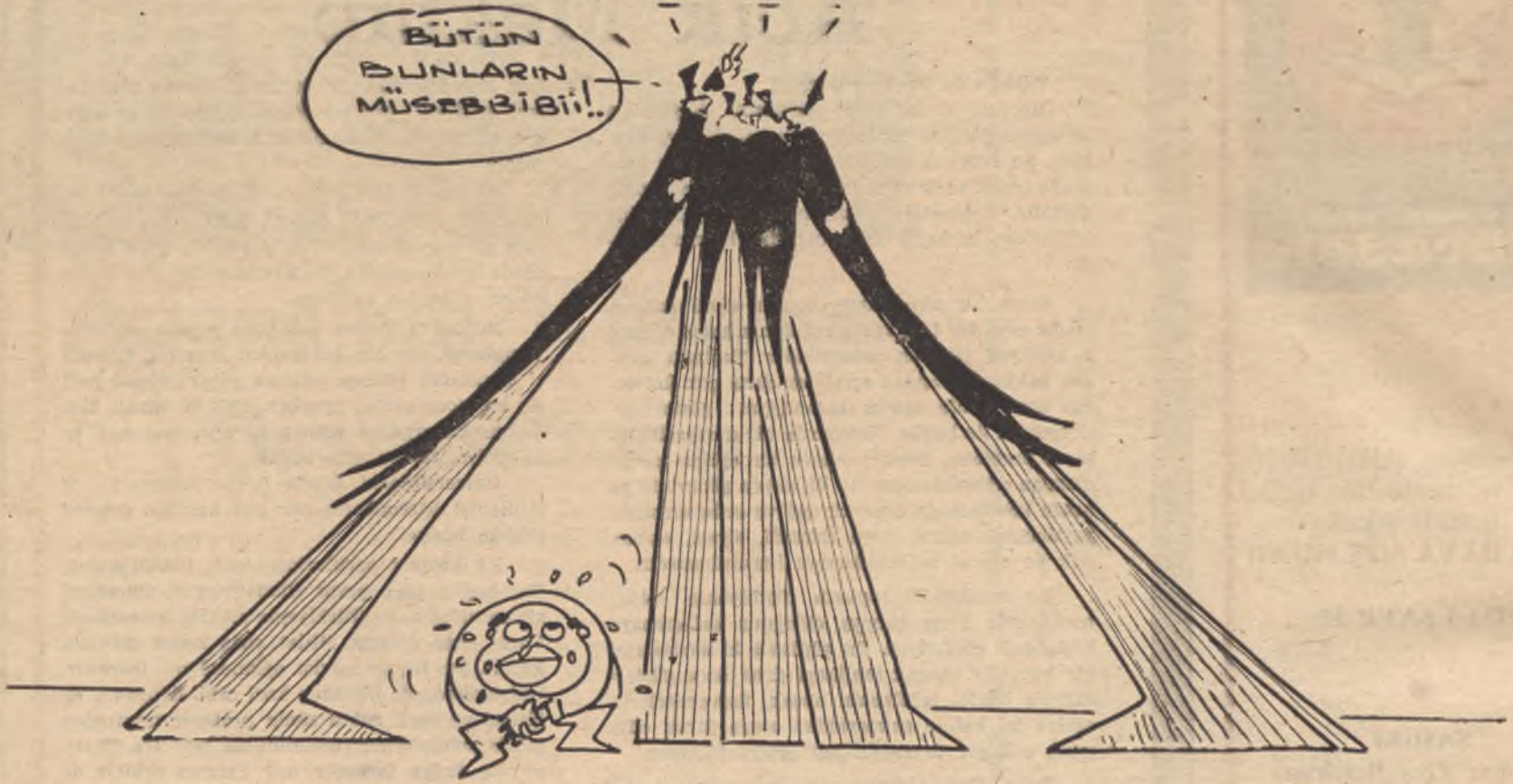
Türkiye'de ise binlerce öğrenci ve milliyetçi, eli tabancalı rum, yahudi ve ermeni veletlerinin her an artan tehdit ve işkencesine muhatap oluyor. Tehditlerin kızıştığı ve işkencelerin arttığı bir sırada ancak bir talebenin ölmesi, dikkatleri çekiyor. Ve güya tedbir alınıyor. Okul kapatılıyor.

Türkiyede ekonomik, sosyal ve politik ve mutlaka millî mahiyette reformlara ihtiyaç şüphesizdir. Ancak kafalara dank etmesi gereken husus, üniversitelerde can emniyetinin kalmadığıdır.

Bu sebepten alınması gereken acil tedbirler şunlardır.

1. Emniyet kuvvetleri arasına sızmış komünist unsurların tasfiyesi
 2. Komünizmi methetmek lekesi ile lekeli öğretim üyelerinin tasfiyesi.
 3. Adliye teşkilatına sızmayı başarmış kişilerin tasfiyesi.
 4. Polisin, can ve mal emniyetinin tehdit edildiği her yere girmesinin temini.
 5. Kanunların tam uygulanması.
- Mesele şimdilik bundan ibarettir!
Durumu dikkatle takip ediyoruz!

Yeniden Millî Mücadele

MİLLİYETÇİLER VATANI KORUYACAK tedbirlerin yanındadır

ÇANKAYA GÖRÜŞMELERİ :

1971 yılının ilk günleri; memleketimizde gelişen, devleti yıkıcı ve vatan bölücü faaliyetlerin ilân edildiği günler oldu. Milletın mukadderatı üzerinde söz sahibi olanlar, iktidar hırsıyla beyni örşelenmiş çirkin politikacılar; millet üzerinde tezgâhlanan kardeş kavgasını sadece, sathi olarak nutuk mevzuu yaptılar. Silâhlı Kuvvetler, komünist tahrik ve tecavüzlerinin meydana getirdiği hâdiseler karşısında nefretini ve endişesini bildirdi. Reisicumhur Cevdet Sunay, Başkanlığın verdiği mesuliyet duygusuyla hareket ederek bazı parti liderleriyle konuştu. Üniversite rektörleri bir araya geldiler ve şimdiye kadar seyirci kaldıkları, hattâ, bazı noktalarda tahrik ettikleri hadiselerin artık kendi güçlerini aştıklarını iddia ettiler...

Türkiye'nin içinde bulunduğu durum hakkında mesuller zoraki toplantılar yaparken halk yine soruyordu birbirlerine:

— Bu halin sonu ne olacak? Çankaya görüşmeleri milletin yüzünü güldürecek mi? Çocuklarımız vatanından ve hayatından emin bir halde okullarına devam edebilecekler mi? Yoksa fakülteler, hâlâ, silâhlı komünist hareketlerinin kargâhı ve cephaneliği olmaya devam mı edecek?

Halkın büyük ekseriyetinin kafasını kurcalayan bu suallerin mutlaka halledilmesi gerekir. Sakarya'da, Çanakkale'de sayısız can veren ecdâdın emanetleri korunmalı, namusu için şehit olan nenelerin, namus timsali evlâtları, tahsillerini bihakkın yapabilmelidir. Bunun için de her düşmanca davranış, anında durdurulmalı, düşman güçlerin beşinci kol faaliyetlerini yürüten ajanlara fırsat verilmemelidir.

ÇANKAYA GÖRÜŞMELERİNİN SEBEPLERİ

Biz inanıyoruz ki; devletin bekası, milletin yaşaması ve vatanın bütünlüğü için sağlam bir

devlet politikasının yanında, müessir tedbirlere ve müeyyidelere ihtiyaç vardır.

Bu ihtiyaçtır ki, Cevdet Sunay'a mesuliyetini hatırlatmış ve onu «Memleketin genel âcıl dertleri üzerinde, âcıl ve tesirli tedbirlere» alma-ya sevketmiştir.

1 Ocak tarihli mesajında, meselenin halli hususunda parti liderlerinin fikirlerini ve görüşlerini almak için hepsiyle ayrı ayrı konuşacağını bildiren C. Sunay, aynı tarihli mesajında şöyle demektedir:

«Son hadiseler ve her hadise için yapılmak ta olan kanunî kovuşturmalar ile arama ve tu-

tuklamalar, aşırı açların başlangıçta istismar ettikleri öğrenci konularını terkederek, üniversite ve yüksek okullar içinde ve dışında silâhlı olarak teşkilâtlandırıldıklarını, bilimsel ve idari özerklik tanımadıklarını, bilim ve sanat hürriyetlerini ihlâl ettiklerini, rejim yıkıcı ve memleketi bölücü faaliyetlere giriştiklerini ve hattâ intikamcı bir tutuma girdiklerini açıkça göstermektedir.» (1)

Sunay'ın yukarıda tesbit ettiği ihanetlerin hangi güçler tarafından tezgâhlandığı açık olarak bilinmelidir. Cinayetlerin ve ihanetlerin hazırlayıcısı düşman güçler, bütün kuvvet, niyeti ve faaliyeti ile bilinmelidir ki, ona karşı sarıh, kesin ve müessir tedbirler alınabilsin. Sunay, yukarıdaki satırlarında diyor ki:

1 — Başlangıçta istismar ettikleri öğrenci konularını istismar ettiler:

Peki, öğrenci konularını istismar edenler kimlerdir acaba? Bunların ideolojik karakteri nedir? 1968 yılında başlatılan hâdiseler hiç bir itiraza imkân bırakmadan göstermektedir ki, «Ta lebe konuları» komünizmin propaganda malzemesi olarak istismar edilmiştir. O günkü işgal ve

— Bir komünistin ölümü üzerine sokağa dökülen bugünkü kanlı hadiselerin mesulleri Prof. taslakları.

boykotları idare edenlerin Fikir Kulüplerine mensup komünistler olduğu, bu boykot ve işgalin F. K. Federasyonu tarafından organize edildiği bellidir. Bugün, komünizmin propaganda safhasını aşmış, devleti yıkmaya planlarının hazırlandığı devrede, yine aynı komünistlerin silahlı terör hareketlerini başlattıklarını görüyoruz. Aşağıdaki vesika komünistlerin mutlaka silahlı bir harekete geçmelerinin zarurî olduğunu gösterir.

«Kitlelerin emperyalizme karşı SİLAHLI MÜCADELESİ, uzun sürede halkı sosyalizme götürebilecek bir cepheyi kendiliğinden yaratabilecektir.» (2)

Bu stratejiye uygun olarak, 1968 yılındaki işgal ve boykotların hazırlayıcısı FKF'nin 1970 yılında ismini değiştirerek, DEV-GENÇ adı altında bir terör teşkilatı haline geldiğini görmekteyiz. Deniz Gezmiş'lerin, Bozkurt Nuhoglu'ların, Kemal Bingöl'lerin idareciliğini yaptığı işgal ve boykot hadiselerinde öğrenci konularını istismar eden bir tek sağıcı var mıdır acaba? Hayır. O halde bütün komünistleşmiş ülkelerde olduğu gibi bizde de öğrenci konuları komünist devleti için istismar mevzuu yapılmıştır.

2— Üniversite ve yüksek okul içinde silahlı olarak teşkilatlandırıldılar.

İstanbul ve Ankara'daki fakültelerde yapılan aramalar dahi göstermiştir ki, işgal ve boykotlar, önce polise, sonra da okumak isteyen talebelere karşı silahla devam ettirilmek istenmiştir. Yapılan bir aramada dürbünlülük tüfekle yaka lanan Deniz Gezmiş'in; ellerinde silah, Çapa Yüksek Öğretmen Okulunu basıp milliyetçileri yara layan adamların komünist fikriyata sahip olmaları bir şeyi ispatlar: Fakültelerde silahlı olarak teşkilatlandırılanlar, ancak DEV-GENÇ üyesi militanlardır. Nitekim bir silâhsızlanma kampanyasında, «Polis ve asker silâhlarını bırakmadıkça biz de silâhları bırakmayacağız» diyen DEV-GENÇ' liler silâhlandıklarını açıkça itiraf etmişlerdir.

3 — Bilimsel ve idari özerklik tanımadılar: Fakültelerde yönetim kurullarına girmeyi, profesörler toplantılarında bulunmayı, fakülte yönetiminde söz sahibi olmayı ve bütün bunlarla üniversitelerin idari özerkliğini, bir bakıma üniversite otoritesini ortadan kaldırmayı isteyenler ve bunun için boykot ve işgal yapanlar, önceleri FKF'li sonra da DEV-GENÇ'li olan komünistler değil miydi?

Öte yandan «Üniversite bilimsel özerkliğe sahiptir. Kimse hocadan ne okuttuğunu sormaz» diye, yeni gelen talebeyle hukuk yerine Marksist-Leninist telkin yapanlar kimlerdir, acaba? Mevkiilerini sosyalizme kiralayan öğretim üyesi heveslileri, Üniversiteyi bir komünist ders hanesi haline getirmek istemektedirler. Anayasa Hukuku pratik çalışmalarında Marksist-Leninist düşünceler mevzu yapılmaktadır. Komünist manifestosu, Lenin'in «Ne Yapmalı» kitabı talebeyle ve pratik çalışmalar için malzeme yapılmaktadır.

Üniversitelerde böylesine sorumsuz dersler verilirken, şurada, burada suçlu aramak boşuna dır. Rektörlerin 8 Ocak tarihli gazetelerdeki açıklamalarına göre; öğretim görevlileri arasında DEV-GENÇ'li olanların bile bulunması hadiselerin keyfiyeti ve suçluları hakkında bir bilgi vermesi gerekmez mi?

Profesör veya doçentler arasındaki bu sosyalist taslakları bir tarafa; tüm Üniversite öğretim üyeleri artık herkesin ithamına uğramaktadır.

«Üniversitelerimiz daha olayların başından beri bir yandan öğretim üyeleri arasındaki çekişmeler yüzünden, bir yandan bazı öğretim üyelerinin ve yöneticilerin hesapları yüzünden ve öte yandan, açık söylemek gerekirse, korkaklıkları yüzünden ellerinde olduğu halde hiç bir tedbir almamışlar, sonunda bugünkü durumla karşı karşıya kalmışlardır.» (3)

Bu çok vumuşak olan ithama biz şunları ilâve edelim:

DEV-GENÇ'li komünist militanların üniversite anfilerinde yaptıkları forumlara bizzat bazı profesörlerin dahi katılmaları neyi gösterir? O.D.T. Üniversitesinde komünist saldırılarının planlandığı forumlarda şimdi aynı üniversitenin

rektörü olan Erdal İnönü'nün defaatle bulunması akıl sahiplerini düşündürmelidir. Bu, korkaklık mıdır, şahsî hesap mıdır, yoksa millete ve milletin gençliğine ihanet midir? İyi düşünmeli. İki seneden beri komünist yığınağı haline getirilen O.D. Teknik Üniversitesinin bay rektörü şimdi de tutmuş «Üniversite içinde Jandarma karakolunun kurulması için çalışacağım» diyor. Pek inanasımız gelmiyor. Hem kendi şahıbeli hayatı ve komünist eşkıyaları himaye etmesi, hem de babasının iki yüzü çirkin politikacılığı, kendisi hakkında bir rektör olarak itimat telkin etmiyor.

4— Bilim ve sanat hürriyetlerini ihlâl ettiler :

Sayın reiscumhurun bu tesbitini bir kaç sualle açmak gerekir. Fakültelerde laboratuvar tahrip edenler kimlerdir? Hocaları ve talebeleri tabanca tefdidî ile derslerden çıkaranlar kimlerdir? Okul müdürlerini hastahanelik edenler kimlerdir? Gazete sütunlarının üstün körü bir taranması dahi bütün bunların komünist hainler tarafından yapıldığını ispatlar.

5— Rejimi yıkıcı ve memleketi bölücü faaliyetlere giriştiler:

Şurası bilinen bir gerçektir ki, Türkiye'deki vatan bölücü faaliyetler senelerdir devam ediyor. Şehitlerimizin kanlarıyla karış karış sulanmış mübarek vatan topraklarını Yunan Piçine Ermeni Çetecisine, ya da komünist hainine teslim etme politikası senelerdir tezgâhlıyor. Kıbrıs gibi millî bir davanın vehameti devam ederken, son senelerde komünizmin bölücü, parçalayıcı tahrirleriyle karşı karşıya geldik. Sunay'a verilen muhtıralar, komünistlerin Doğu vilayetlerinde giriştikleri faaliyetler, İşçi Partisi'nin dört sene evvelki tertiplelediği «Doğu Mitingleri» hep, komünistlerin vatanı parçalama ve ardından Rusya'ya peşkes çekme niyetlerini göstermektedir.

İNÖNÜ YİNE DÖNEKLİK YAPTI

Ancak geç de olsa komünist terör ve tecavüzlerinin anlaşılabilmiş olması sevindiricidir. Fakat iş burada bırakılmamalıdır. Sayın Sunay'ın bazı parti liderleriyle yaptığı temaslara sağlam neticelere bağlanmalıdır. Şurası dikkat çekici ki, bu temaslara bazı sabotörler tarafından bulandırılmak istenmiştir. Başta ihtiras küpü İnönü, daha evvelki beyanlarında, «Türkiye halklarından bahsediyorlar. Tedbir alınmalıdır. Hükümet çekilmelidir» diye seçim yatırımları yaparken, şimdi Sunay'ın görüşmelerini adice tahrif etmiştir. CHP'nin yayın organı; Sunay'ı «sallanan Demirel hükümetini sağlamlaştırmakla» itham etmiştir. Eğer üniversite meselesi açılan bu günlerde hallolursa, İnönü seçimlerde bir istismar malzemesi kaybetmiş olacaktır. Onun için tedbir olarak mutlaka hükümetin değiştirilmesi istemektedir. Bu istek ise ihtiras hürsından başka bir şey değildir. Bu da milletin ve memleketin karşılaştığı tehlikelerin bir an evvel ortadan kaldırılması gibi samimi bir davranışla, daha doğrusu, vatanseverlikle bağdaşan bir hal değildir.

TİP'in ORDUYA SA'DIRISI

Öte yandan, 8 Ocak Cuma günü bir basın toplantısı yapan TİP Başkanı Behice Boran, tam bir suçlu pozisyonunda ulumuş ve milletin, memleketin bkeçisi olan Silahlı Kuvvetlere utanmadan dil uzatmıştır. Zaten komünist literatüründe «millî ordu, burjuva ordusudur ve her fırsatta darbelemelidir.» 1960 yılında kardeş kavgasına mani olmak için ihtilâl yapan orduyu kendilerine maske yapan komünistler; şimdi ordu komünist tecavüzlerine ve milleti tehdit eden canavarlıklara dikkati çekince yaygarayı basmışlardır. Kendisinin komünist olmadığını söyleyerek sükut eden müseccel komünist Boran, yaptığı basın toplantısında orduyu faşistlikle suçlamış ve «Faşizm, parlamenter bir kılığa büründürülmüş veya üniforma giydirilmiş şekliyle kapı ağzında boy göstermiştir. Ülke, demir ökçelerin idaresine terk ediliyor...» (5) diyerek şereflî orduyu Moskova ağzıyla tehdit etmiştir. Ama ordumuzun kararı kesindir: «Türk Ordusunun; millî varlığımızın yüksek menfaatleri gerektirdiği an, şehit kanlarıyla karış karış sulanmış bu mübarek yurda uzanan elleri kıracağına kimsenin şüphesi olmamalıdır.» (6)

TEDBİRLER NELER OLABİLİR?

Cevdet Sunay'la bir görüşme yapan DP Başkanı Bozbeyli gazetecilerle yaptığı konuşmada «icramın olmadığından» bahsetmiştir. Doğru bir tesbittir. Mevcut kanunlar çalıştırılıp millete yapılan ihanetlerin bir anda kesildiğini görmek mümkündür. Ancak dünya yahudiliğinin masaları olan masonların ıera makamlarını işgal etmeleri suçların cezasız kalmalarını sağlamaktadır. Bir çok vatansever polisten, sık sık işittiğimiz şey, yakalanıp adalete teslim edilen canilerin serbest bırakılması olmaktadır. Bu şartlar altında yeni kanunlar çıkartılsa acaba «iera memurları» yeni kanunları uygulayacak mı dersiniz? İktidarı ve muhalefeti ile beraber, bütün vatanseverlerin yapacakları en acil tedbir mevcut kanunların icrasını temin etmek olmalıdır. Vatanın bütünlüğünü koruyacak, milletin huzurunu temin edecek her türlü tedbir elbette milliyetçilerin desteğini kazanacaktır. Ancak yeni kanunların ve tedbirlerin çıkartılması bir yana, milliyetçilerin bir an önce istedikleri sev. mevcut kanunlarının icrasındır.

Sayın Cevdet Sunay'a bundan üç sene evvel icrası istenen en acil ve en müessir tedbiri hatırlatalım:

«Meydana gelen kitle hareketlerini istismar ederek bir ihtilâl teşebbüsünde bulunanlara bu imkânı vermemek için mahkeme kararı ile komünist partisi azası olduğu sabit olan müseccel komünistlerin: dernek kurma, yayın yapma haklarının süratle alınmasını mes'ul hükümetten millet namına ısrarla talep ederiz.»

(1) C. Sunay 1.1.1971 Gazeteler

(2) Devrimde Devrim Şif: 126 Regis Deprav

(3) Ecvet Güresin Y. Gazete, 1.1.1971

(5) Behice Boran, 8.1.1971 TRT saat 13.00 yayın

(6) M. Taşman 1.1.1971 Gazeteler

— Önce hadiseleri tertipleyip, sonra da tedbir göstermek isteyen faşist politikacı İnönü, Sunay'la yaptığı görüşme esnasında görülüyor. İnönü şimdi de seçim istismarı için Sunay'ın yerini temaslara bulandırmış, görüşmelerin hedefini saptırmak istemistir

Bir müddet önce yakılan Kültür Sarayının henüz dumanları tüterken, aynı hain eller bu sefer de Zeytinburnundaki gümrük depolarını yaktı. 2 Ocak cumartesi gecesi saat 23 45 sıralarında çıkarılan bir yangın milyonlarca liralık eşyalarla birlikte, D.D.Y. depolarının büyük bir kısmını kül haline getirdi. Henüz kesinlik kazanmamakla beraber, zararın 50 milyondan az olmadığı öne sürülüyor.

Buna benzer bir yangın da bundan bir buçuk yıl önce Kapıkule depolarında çıkmıştı. Yetkililer, Kapıkule'de çıkarılan bu yangından önce depolardaki pek çok eşyanın çalınmış olduğunu ve bu soygun işinin ortaya çıkmaması için depoların yakıldığını açıklamışlardı. Fakat nedense bu lâflara pek itibar eden olmadı da yangının kaza sonucu çıkmış olabileceği üzerinde duruldu. Ne var ki aynı hadise bir hafta önce Zeytinburnu depolarında tekerrür etti. Bu depolar da tıpkı Kapıkuledekiler gibi «yakılmıştı.»

YANGINDAKİ İP UÇLARI

Nitekim yangın olayını inceleyen bir gümrük memuru, «Zeytinburnundaki eşyaların pek çoğunun da tıpkı Kapıkuledeki gibi çalınmış olduğunu fakat çalındığının anlaşılmaması için kasten yakıldığını» iddia etmiştir. Bu düşünce yerinde bir testir. Zira yapılan tetkikler yangının kaza eseri değil de, hususen çıkarılmış olduğunu ispatlamaktadır. Herşeyden önce, yangın cumartesi gecesi çıkmıştır ki, o gün tatil olduğu için depolar çalışmıyordu. Depolar kapalı olduğundan şartel de ka-

palı bulunmaktaydı. Çay ocağı ise zaten taanyette değildi. Dolayısıyla yangının elektrik kontağından yahut da başka bir yerden hata ve kaza eseri çıktığı beklenemez. Geriye tek bir gerçek kalıyor, o da SABOTAJ.

SOYGUN VE YANGINLARDAN KİM YARARLANIR

Evet, Zeytinburnu gümrük depoları, tıpkı Kapıkule depoları, Kültür Sarayı, İzmir Hükümet Konağı ve Halkapınar Spor tesisleri gibi yakılmıştır. Dünyada ve Türkiye'de sabotaj işlerinde en mahir bir grup olan komünistler, Kültür Sarayından sonra nihayet gümrük depolarını da yakmışlar. Hem de önce soyduktan sonra Soygun, yangın çıkarma, adam öldürme ve kaçırma, işkence, tahrip, işgal ve hırsızlık gibi vakalar komünistlerin en çok başvurduğu taktiklerdir. Komünistlerin «Şehir gerillacılığı» adı altında yürüttükleri faaliyet işte bu faaliyettir. Soygun ve yangın çıkarma işlemi ise gerillacılığın sadece bir bölümüdür. Mecmua mızın geçen sayılarında komünistlerin Kültür Sarayını nasıl yaktıklarını delilleriyle göstermiştik. Şimdi soygun ve yangın işlemlerinin nasıl yürütüldüğünü tekrar komünistlerin ağzından (Şehir gerillası adlı ki-taptan) dinliyelim:

«Şehir Gerillasının soygun yapmadan var olması ve yaşaması mümkün değildir.» (A.G.E. Shf: 94)

«İlk adımımız bir soygun eylemi için silahlı bir küçük grup halinde çıkmak oldu.» (A.G.E. Shf: 74)

Öğrenci yurtlarında ayakkabılardan paraya kadar ne varsa çalan komünistler, gümrük depolarını neden soymasınlar?

BAŞKA YANGIN VE SOYGUNLAR OLABİLİR

Biz komünistlerin ihanetlerini kendi ağızlarından ortaya koyuyoruz. Bütün bu soygun, yangın ve cinayet hadiselerinin tahkikatlarını yürüten mesuller, Stalin'in azılı bir banka soyguncusu olduğunu ve ülkemizde Stalin mukallidi komünistlerin hora teptiğini unutmamalıdır. Komünist stratejisi bilinmeden ne üniversite hadiselerinin, ne yangınların, ne cinayetlerin, ne de soygunların üzerindeki esrar perdesi kaldırılamaz. Komünist hareketler, basit zabıta vakaları olarak değerlendirildiği müddetçe, memleketimiz akıbeti meçhul badirelere sürüklenecektir. Mesele-nin ehemmiyetini komünistlerin ağzından dinleyelim:

GEÇ KALMAYIN

«İlk eylemler düşmanı hayrette bıraktı. Basit sokak zorbalarının giriştiği vurgunlar sandı. Yanlış izleri iz-

leyerek bir senesini yitirdi. Hatasını anladığında artık çok geçti. Devrimci savaş başlamıştı bile.» (A.G.E. Shf: 74)

İşte bugüne kadar buna benzer yangın, soygun ve cinayet işlemlerinin faillerinin bulunmayışı, ilgililerin hep bu «yanlış izleri» izlemelerindendir. Bundan dolayı değil bir yıl, çok yıllar geçti. Fakat bu «yanlış izlerden» bir türlü dönülemedi.

Millî serveti yoketmeye kimsenin hakkı yoktur. Kültür Sarayından gümrük depolarının yanışına kadar bütün hadiseler tıpkı komünist taktikleridir. Mesul makamlar suçluları bulup cezalandırmalıdır. Bu kayıtsızlık böylece devam ederse ileride daha vahim hadiseler doğacaktır. Bugün şımartılan komünistler, yarın Dolmabahçe yahut da Topkapı Sarayını veya parlamento binasını ateşe vereceklerdir. Biz üzerimize düşen uyarma vazifemizi yapıyoruz. İleride İstanbulun 10-15 yerinde birden aynı anda yangın çıkarsa hiç kimse şaşırmasın. Zira Türkiye'de yürütülen komünist faaliyet mutlaka bu merhalelerden geçecektir. Bu hadiseler hala basit zabıta vakaları olarak bakılması milletin sabrını taşımaktadır. Komünist faaliyet durdurulmadıkça bu belâları önlemek mümkün değildir.

MİT'e Yapılan Hakaretleri KİM CEVAPLAYACAK

Millî İstihbarat Teşkilâtına sızmış bir komünist ajan tarafından TİP'le ilgili bir mektubun içine kasven konulan gizli vesika dolayısıyla bu teşkilata yöneltilen tecavüzler yıpratılmak istenen millî müesseselerin haysiyeti ve itibarı bakımından calibi dikkattir.

Hikmeti vücûdu olan vazifenin ifâsı sebebiyle bu teşkilâta yöneltilen bu hakaretler cemiyetimiz ve değerler sisteminin ne kadar kokuştugunu göstermek bakımından da ayrıca ehemmiyet arz etmektedir. Haddizatında bu durum gayrı millî, köhne miş sistemin can çekiştğine işarettir.

Milletin şerefine dil uzatanların dilini koparmak gibi koruyucu bir vazife deruhte eden Millî İstihbarat Teşkilâtının bizzat kendi şerefine türlü vesilelerle dil uzatıldığı halde ölüm sükülü içinde oluşu, Türkiye'deki resmi düzenin arazi olan kokuşmanın MİT'e de sirayet ettiğini hatırlatır niteliktedir.

MİLLÎ İSTİHBARAT TEŞKİLATINA KİMLER HAKARET EDİYOR

Müretteb TİP mektubu hadisesini bahane ederek her millî müesseseye olduğu gibi MİT'e de dil uzatanların başında Türk Hukuk Kurumu gelmektedir.

Talebelerin «Prof. Şarlatan» diye yâd ettikleri Muammer Aksoy gibi demagoji üstadlarının ve vakitsiz öten daha bir sürü kart horozların toplandığı bu teşkilât, fırsatı ganimet bilerek hamamda şarkı

söylemeye başlamış ve hamamın hususiyetini unutarak, sesindeki garabetin farkına varmak istememiştir.

Her halükârda anayasa medddahlığı yapan bu teşkilât mensubları «Hukuk Devleti» diye sermaye yaptıkları şeyin de piyasa değerinin düştüğünü görünce, millî müesseseleri cepheye almakla millet düşmanlarına yaranmak istemektedir.

Türk Hukuk Kurumu ile aynı ideolojide olan ve milletin harîmi ismetinde bulunuşlarını hiçbir hukuk kaidesiyle izah edemiyen bir kısım Tabîî Senatörler de yetimlerin hakkını yemeleri yetmiyormuş gibi, millete hizmet ifâ eden kuruluşları tahkir etmeyi kendileri için vazife telâkki etmektedirler. Meselâ bunlardan Ahmed Yıldız MİT hakkında «MİT anlaşılabilir bir tutum içindedir. MİT'in millî kalkmış, geride ne kalmıştır?» diyerek muhatabı hiçbir zaman olmiyacağımız bir hezeyanda bulunmuştur. MİT gerçekten ne kadar millîdir? bunu kendisini tahkir edenlere vereceği cevapla ispatlayacaktır. Fakat bizim bildiğimiz birşey vardır ki, o da milletin meclisinde «fuzûlî şağıl» durumunda olan tabîî senatörlerin hikmetini izah edecek hiçbir millî menfaatin ve düşünçenin bulunmayışdır.

Dünyanın hiç bir yerinde istihbarat teşkilâtı olmayan bir devlete rastlanmaz. En iptidai cemiyetlerde bile, bu hizmeti gören teşkilâtlar daima mevcut olmuşlardır. Hattâ insan başta olmak üzere bütün

canlılarda bu vazifeye tekabül eden organlar teşekkül etmiştir. Bu «nefsi muhafaza» kanuniyetinin zarurî bir neticesidir. Hal böyle olunca bir istihbarat teşkilâtı, ferdin ve cemiyetin kendine tehlikelerden koruması gibi bir zarurettten doğmaktadır. Vaz geçilmez.

Ama siyasi sistemlerinde «Tabîî Senatörlük» diye bir müessese bulundurmamayan devletlerin adedi sayılamayacak kadar çoktur. Çaylak demokrasilerin fantazi müesseseleri olan mevkiler demokrasinin farazi eşitliği ile de mütenakızdır. Bunlara milletin iradesini hiçe sayarak, zorla milleti temsil imtiyazını kim vermiştir? Kimin adına kim için konuşmaktadır? Bu Tabîî senatörlük parsasının millî oluşu neresindedir? İşte bu sualler de Ahmet Yıldız gibilerden cevap beklemektedir.

Ayrıca gayrı millî basının MİT etrafında bir bardak suda kopardıkları fırtınalar ve yağdırılan hakaretler de milletin gözünden kaçmamıştır. Yavuz hırsız misali hem gizli vesikaları çalıp, ondan sonra da suçunu örtbas etmek için haberleşme gizliliğinden dem vurmak ve anayasanın istismarını yapmak artık yutulacak dolmalar olmak tan çoktan çıkmıştır. Yeni sahtekârlık yolları bulmaya çalışsınlar.

MİT bu fırtınalı havada millîlik imtihanı vermektedir. Düşman tecavüzlerine karşı, bünyesinin sağlam olup olmadığını bu hakaretler karşısında reaksiyonu gösterecektir. Şimdi hadiselerin üzerinden şu kadar zaman geçmiş olmasına rağmen MİT tarafından hiçbir tepkinin gösterilmemiş olması milletin kafasında istifham doğurmuştur. Ve bunun izalesi de MİT'in vazife anlayışına bağlıdır.

MİT'e yapılan hakareti kim cevaplayacak?

— Menemen olaylarında katledilen binlerce masum millet evlâdının, mesulü İnönü.

2

YAHUDİ VE DÖNMELER TAHRİKÇİLİK YAPIYOR

Neticesi hüsrarla bitecek olan böyle bir hâdisenin sahneye konacağından haberleri bile yoktu. Aralarına tahrik etmek için giren İslâm kisvesine bürünmüş yahudi Hayım oğlu Josef ve Trentef gibi hainleri farkedecek politik şura sahip değillerdi. Düşman her zaman olduğu gibi müslümanların bu zaaf noktasını yine yakalamıştı. Tarih 20 Aralık 1930... Serbest Fırka'nın kuruluşundan 5 ay 20 gün ve yine Serbest Fırka'nın kapatılışından 50 gün sonraki zamanlar... Sionizmin temsilcileri Josef Trentef ve akrobatlarla yüzlerce dönme, müslümanlardan daha müslüman kesilerek, tahrik ettikleri binlerce müslümanla köylerden yeni yeni kafilelerin iltihakıyla kabaran büyük bir çığ halinde İzmir'e doğru yürümeye başladılar. Nihayet bu insan seli 23 Aralık 1930 sabahı Menemen'e vasil oldu. Tahrik edilerek köy ve kentlerden toparlanan cehalet bataklığına terk edilmiş binlerce zavallı müslümanla birlikte, Müftü Camiinde sabah namazı edâ edildi. Millet düşmanları şunu iyi biliyorlardı ki mü'minler için en iyi toplanma yerleri camilerdir. Bu fırsatın iyi değerlendirilmesi icab ederdi. Zira elde sinir potansiyeli yüksek kalabalık bir grub insan vardı. Öyleyse toplu halde bulunan günlerce devamlı tahrik edilmiş olan bu masum insanları olmadık badirelere sürüklemek millet düşmanları için oldukça kolay bir işti. Yahudi Josef - Trentef gibi yüzlerce dönme ve mason aktörler hareketleri sevk ve idareye başladılar.

MİLLETİN HİCBİR SEYDEN HABERİ YOKTUR

Başlarına getirilmek istenen felâketten zerrece haberi olmayan bu masum insan seli olayların akıntısına kendilerini tamamen bırakmışlardı. Namaz bitmek üzere iken caminin, minaresine çıkarılan kitleyi tahrik etmekle vazifeli bir yahudi dönmesi, havaya bir kaç el ateş ederek halkı daha da tahrike çalışıyordu. Namazdan sonra cami avlusunda toplanan binlerce insan, başlarında müslüman maskeli yahudi ve mason şeflerin gösterdikleri hedefe doğru yürümeye başladılar. Ne yaptıklarının ve nereye götürüldüklerinin farkında bile olmayan bu binlerce mazlum insan, aralarındaki hainlerin peşinde felâket çukuruna doğru adım adım ilerliyordu. Tam bu sırada olayları vakıdan takip ettiren olay

Menemen Olaylarının İçyüzü Artık Bilinmelidir

ların arzu ettiği kıvama geldiğini haber alan İnönü yedek subaylık vazifesini yapmakta bulunan Kubilây'ı 26 kişilik bir müfrezeye ile birlikte hadise mahalline sevk için emir verdiriyordu.

Kitleyi dağıtmak gayesiyle halk üzerine ateş açılıyor ve bu yüzden bir çok insan öldürülüyordu. Hâdiseler bu şekilde seyrederken dönmelerden birinin kurşununa hedef olan Kubilây olay esnasında öldürüldü. Bunun üzerine İsmet İnönü ve meşhur masonlardan Sükrü Kaya devlet istihbaratını harekete geçirerek, Ege'den gelen haberleri evleviyetle takip ederek, hâdiselerin gelişmesini beklediği bir sırada olaylardan Dahiliye Vekâleti haberdar ediliyordu.

Hâdiselerin istedikleri ortama geldiğini tesbit eden İsmet İnönü ve mason Sükrü Kaya derhal devlet otoritesini en müessir tarzda harekete geçirerek askerî çember altına aldırıyorlardı. Hâdiseler küçük mahallî bir bölgede iğrenç bir tertip sonucu sahneye konmasına rağmen olaya «Umumi isyan» süsü vererek bütün vatan sathında harekete geçilerek, olup bitenlerden habersiz, olaylardan yakından veya uzaktan zerrekadar alâkası olmayan binlerce millet evlâdı, elleri kelepçelenerek Divan-ı Harbe veriliyordu.

Sadece Menemen Olayı'nda tair zamanıyla vatanın çeşitli yerlerinden toplanan 30.000 tane, müslüman olmaktan başka hiçbir günahı olmayan, millet evladını muhakeme etmek gayesiyle, hususen Örfî İdare Divan-ı Harbi kuruldu. Nihayet mahkemeler bir taraftan büyük bir iştiyakla baskı makinaları gibi idam fermanları basarken diğer taraftan da 12 saat gibi kısa bir müddet içinde Anadolu'dan toplanan masum müslümanlar kitleler halinde imha ediliyordu.

HADİSE NİÇİN TERTİPLENDİ?

Objektif bir açıdan düşünülecek olursa dünya tarihinde okuma ve yazmasını bilmeyen cahil bir halk kitlesinin ihtilâl yaparak iktidara geldiği ve kendi arzulanmış nizamı kurduğu nerede, ne zaman görülmüştür? Durum iz'an sahiplerinin takdirlerine

arz olunur.

Menemen olayı gibi düzme bir hadisede köy ve kentlerden toparlanan nereye sürüklendiğini bile idraktan aciz bu zavallı insanlar nasıl olur da Menemen gibi küçük bir kasabada isyan çıkartarak şer'i bir devlet kurabilir? Hattâ bu düzme hadise o kadar alçakça tahrif edilmiş ve büyütülmüştür ki zavallı millet evlâtları en ufak sudan bahanelerle idam sehpasına namussuzca çıkarılmıştır. Bunlardan olarak Menemen'in Emirâlem nahiyesinde hadiseyi başından beri sevk ve idare eden ajanlardan birine hiçbir gayeye matuf olmaksızın urgan satan bir köylü bile sadece bu sebepten dolayı (!) idama mahkum edilmiştir. Yine bu dönme ve hainlerden müteşekkil ajanlar grubu Menemen'in Bozalan Köyü mevkiinde bulunan bir Çamlık ormanında kadını-erkekli işret âlemleri tertip ettikten sonra hâdiselerine giderek, yine en koyu müslüman maskesine bürünerek âdice tahriklere devam etmişlerdir.

Komünistlerin üniversitede 10 bin liralık dürbünlü tüfek ve tabanca kullanarak adam öldürdükleri Türkiye'de onların hamisi olan hangi som ağız kalkıp ta Menemen'de irticacı hortladığından bahsedebilir? Evet, Menemen hâdisesi de tıpkı 31 Mart'ta olduğu gibi yeni yetişen genç nesillere dini ve din adamlarını bir öcü gibi göstermek gayesiyle milleti dinden ve imandan ayırıp garbın bir mukallidi durumuna getirmek için beynelmilel yahudilik ve beynelmilel yahudiliğin hızlı ajanları komünistler ve masonlar tarafından tertiplenmiştir.

Zira, millette ne zaman bir millî uyanış âlâmeti görülmüşse, hep bu millet düşmanları tarafından, milletin bu haklı hareketleri ya gericiilik yahut ta irtica gibi iğrenç sloganlarla baltalanmak istenmiştir. Fakat 31 Mart gibi Menemen hadisesinin de gerçek yüzü millet tarafından gayet iyi bilinmektedir. Millet, ağzına 31 Mart ve Menemen gibi düzme hadiseleri dolayarak her millî uyanış hareketini irtica yaygaraları ile boğmaya çalışanlardan hesap soracağı günleri beklemektedir. O günler yakındır!

— İşte bu insanlar Kubilây'ı öldürmekle (!) ve Menemen'de Şeriat Devleti kurmakla (!) itham edilenler. Bu insanların böyle bir işi yapabileceğine hangi suuru bulanmış zavallı inanabilir? Hâdisenin kanlı failleri niçin gizleniyor?

SOL CEPHEDE SAŞKIN EMPERYALİZMİN BEYİNİ

Emperyalizmin beyni ve maskeleri hakkında, Mecmuamızın çıkışından beri yaptığımız yayınlar pek çok çevrenin hadiselerin değerlendirilmesinde daha gerçekçi bir tutum içerisine girmesine sebep olmuştur. Millî Cephemiz, beynelmilel Yahudiliğin ihanetlerini daha iyi görür ve durumunu ona göre düzenler hale gelmiştir. Solcu basın ile gün be gün artan bir tonla, sionizmin ihanetlerini anlamaya başlamıştır. Dün sionizm'i tamamen gizleyen bu adamlar, önce «sionizm emperyalizmin ön karakoludur» demiş, fakat ilmi bir incelemeyle dayanmayan bu fikir tutunamamıştır. Daha sonra, Amerika'daki yahudi hâkimiyeti tartışılmaya başlanmıştır. Bugün bunlardan birisi «Sionistler, Amerika'da Devlet içinde Devlettir.» derken, diğeri de ona benzer cümleler kullanmaktadır. Bu dönüştürme her ne kadar, Rus politikasındaki şekli yahudi aleyhtarlığının rolü var ise de, azıcık ta olsa gerçekleri görmeye başlamaları sevindiricidir.

Bu şuur belirtileri gözükmekle beraber, kafalarının «Amerikan Emperyalizmi» ile şartlanmış olmasından mıdır nedir, hâlâ konuşmaları ve yazıları sistemli bir fikrin ifadesi olmaktan uzaktır. Hadiselerin değerlendirilmesinde, sıhhatli şuur yapısına sahip olmayan herkesin düşeceği hata aslında budur: Yani hadiseleri sadece bir kuvvetin tesiriyle meydana geliyor zannetmek. Bizim solcu vatandaşlar da aynı hastalığın müptelâsı haline gelmişlerdir. Bugün hepsi Amerikan fatalizmi denen hastalığın müptelâsıdır.

SOLCU BASININ İDDİALARI

Emperyalizm, Sionizm, İsrail ve yahudilik meselesinde, solcu basının iddiaları son derece gariptir. Önce, emperyalizm hakkındaki fikirleri sistemli hale gelmemiştir. Emperyalizmi ABD yerine kullanmaktadırlar. Ondan sonra da onun maşalarından bahsetmektedirler. Önce ABD'nin siyasi ve ekonomik hayatına hakim yahudiler sayılmakta arkasından da, ABD'nin İsrail'i üs olarak kullandığından bahsetmektedirler. Önce, Amerika'nın, İsrail'e yardım etmemesinin elinde olmadığını söylemek te, arkasından, İsrail'in A.B.D. emperyalizmine hizmet ettiğinden bahsetmektedirler. Yazının başında İsrail, ABD'nin maşası oluyor, sonunda emperyalizmle eş oluyor. İçine düştükleri bu saçmalıkları, kendileri de anlıyorlardır mutlaka. Fakat uşak oldukları için mi yoksa, şuur mekanizmasındaki bozukluktan dolayı mı bilinmez hâlâ aynı lafları gevelemektedirler. Ama şuna inanıyoruz; satılmamış olmak şartıyla, yahudinin uşağı olmamak şartıyla, bir müddet sonra meseleyi anlayacaklardır. ısrarlı neşriyatımız, asıl düşman iktidarını, bütün çıplaklığıyla ortaya çıkaracak, bunu en beyinsizleri bile kabulleneceklerdir. Şimdi Emperyalizm hakkında bir açıklamadan sonra AB Devletlerindeki yahudi hakimiyetine geçebiliriz.

EMPERYALİZM NEDİR?

Emperyalizm, bir fikrin bünyesinden çıkar. Eğer fikir gayri ilmi, gayri, insanî ise bu fikrin tatbiki emperyalizm doğurmak-

tadır. Bir millet'te eğer, gayri insanî bir fikrin uygulayıcısı ise emperyalist millet haline gelir. Dünyada, bugün hakim mevkide bulunan devletlerden Rusya, emperyalist devletlerin başında bulunmaktadır.

Fakat, Amerika'nın sinesine çöreklenmiş yahudi azınlığı, sadece beynelmilel sion emperyalizminin kurulması için ABD'ni kullanmış ve ona emperyalist damgasını vurmuştur. Bunların yanında aynı sol ideolojinin teşekkül ettirdiği milletler, İngiliz, Fransız, Alman milletleri emperyalist vasfıyla vasıflandırılmıştır. Bir millet, mensup olduğu ırk dolayısıyla emperyalist olamaz. Fakat, hayatını ve ideallerini tesbit eden ideolojisi sol ise, o millet gitgide emperyalist hale gelecektir. Sol ideolojilerin en teşkilatlı kuvveti ise sionizmdir. Bugün Amerika'nın kalbini, beynini sionizm şekillendirmiştir. Amerika, Sionizmin emirlerinin dışında hareket edemez. ABD, elleri kolları yahudilik tarafından bağlanmış büyük bir deve benzetilmektedir. Amerika'nın tutan eli, konuşan dili ve düşünen kafası, yahudiliğin iğrenç pençesi altındadır sıkışmıştır. Artık Amerika için, yahudinin iradesi mevzuu bahistir. Onun dışına çıkmak şu an mümkün değildir. Amerika'nın siyasi ve ekonomik hayatını daha yakından takip edelim.

AMERİKA'NIN EKONOMİK HAYATI

Amerika 200 milyonu aşkın bir nüfusa sahiptir. Ekonomik hayat ise malî oligarşi diye ifa-

de edebileceğimiz bir azınlığın kontrolündedir. Bu azınlığın ideolojik karakteri mühimdir. Zira bunu bilmezsek yanlış neticelere varmamız her zaman mümkündür. Malî oligarşinin ideolojik karakteri iyi tetkik edildiğinde, yahudi şirketlerinin iktisadî bünyeyi bir ağ gibi sardığını görürüz. Büyük petrol şirketleri, ağır harp sanayii tamamen yahudiliğin kontrolündedir. Bunlardan birkaç tanesini saymak gerekirse; Atlantic Ricfield Company şirketinin hissedarlarından büyük bir kısmı yahudidir. Bu şirket 100.000.000 dolar sermayeye sahiptir. En önemli hissedarları, Drexel Harriman Ripley, Solomon Brothers, Kuhn Loeb and Co. Goldman, Sachs and Co., Lehman Brothers, Kleinwort, Benson, Wert heim and Co. ve Paine, Webber, Jackson ve Curtis isimli yahudilerdir. (1)

Newyork'da 2,600.000 yahudi vardır. Bunların hemen hepsi ticarî şirketlerin sahibidirler. Büyük sanayi şirketleri, Ticarî şirketler, Filim Endüstrisi, Gazete, kitap ve basım işleri bu 2.600 bin yahudinin tröstü altındadır. «Amerikalıların ne okuması lâzım geldiği hususunda söz sahibi bunlardır. Newyork tüm Amerika sayılmazsa da bu şehir AB Devletlerinin entellektüel beynidir. Ve bu beyin yahudidir. Newyork adeta büyük bir İsrail'dir.» (2)

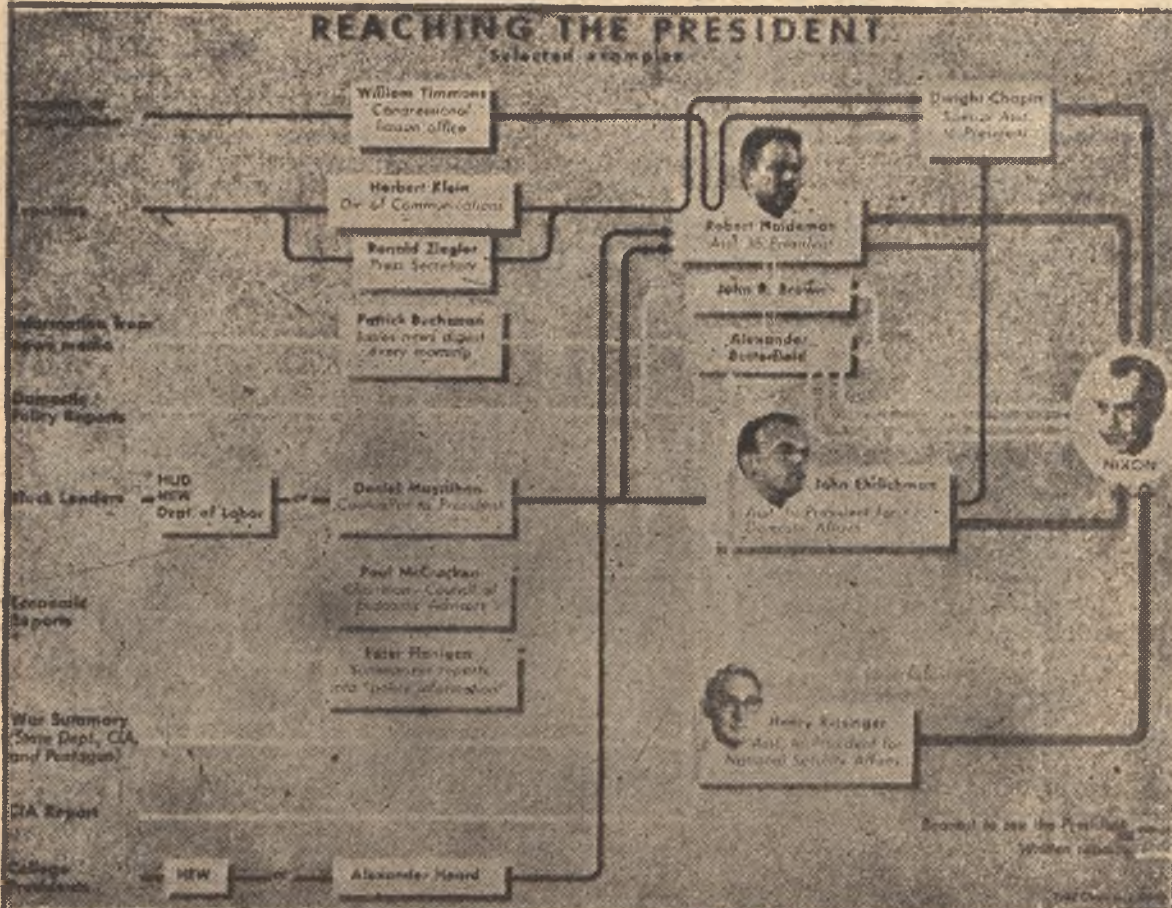
Moda ve filimcilik endüstrisini kontrolü altına alan beynelmilel yahudilik, yalnız Amerika'yı değil, bütün dünyayı sistemli bir şekilde aptallaştırmaktadır. Sağlam bir ideolojinin hayat dolu prensiplerinden uzaklaşan insanoğlu, yahudiliğin hıfızlık, mevsimlik, yıllık programlarına göre şekil değiştiren palyaço haline gelmiştir.

Morgan firmasının bankacılık üzerindeki hakimiyeti, Lazard firmasının demir-çelik ve harp sanayiindeki hakimiyeti artık herkes tarafından bilinir hale gelmiştir.

DAWN isimli mecmuanın belirttiğine göre «Rotschildler, petrol endüstrisi üzerinde %65' Çelik Sanayiinde %40, Kürk sanayiinde %65, filim endüstrisi ve gece klüpleri üzerinde %50 hakimiyet sağlamışlardır. Keza bir Amerikan Magazini olan Saturday Evening Post, Amerika'da yüzde üçlük yahudi kitlesinin; kültürel, ticarî, siyasi nüfuzları olduğunu yazmıştır.» (3)

AMERİKA'NIN SİYASİ HAYATI

Amerika'nın siyasi hayatına gelince, o da hayli dikkat çekicidir. İktisadî hayatı kontrolü altına almış olan bu teşkilatlı yahudi cemaati siyasi hayatı da kontrolü altına almıştır. AB Devletlerinde, devlet başkanlığına gelecek olan herkesin, ya-

— Yukarıdaki vesika, Amerika Birleşik Devletlerinin nasıl bir sionist ağı içine alınmış olduğunu göstermesi bakımından son derece önemlidir. Köşe başlarındaki yahudi şefleri her namuslu politikacıyı düşündürecek kadar manalıdır.

SKINLIK BAŞLADI ELBET SİYONİZMDİR

Yahudi şirketlerin parafesinden geçmesi zaruridir. Yahudinin tasvibinden geçmeyen kimselerin, devletin herhangi bir kademesinde yer alması ancak Amerikan milliyetçiliğinin kuvvetli olduğu bölgelerde mümkündür. Aşağıya folokopisini aldığımız vesikalar, Amerikan siyasi hayatının kimler tarafından, nasıl sarıldığını açık açık ortaya koymaktadır. Amerika Birleşik Devletlerinin istihbarat teşkilatı CIA'dan tutun da ekonomik, askerî, dahili, harici bütün işleri sionizmin kontrolüne girmiştir.

İngilizce vesika, Amerikan siyasi hayatının bir krokisidir. Krokide Nixon, her meselenin son duragıdır. Lâkin, meseleler, Nixon'a gelinceye kadar Yahudi şeflerinin kontrolünden geçmektedir. Senatörler, William Timmons ile münasebette bulunmakta, Timmons raporları SIONIST ajanı Robert Holdeman'a vermektedir. Yahudi Haldeman raporlar üzerinde gereken işlemi yaptıktan sonra D. Chapin'in aracılığıyla Nixon'a gelmektedir.

Çeşitli meselelerle ilgili raporlar, kommunikasyon direktörü yahudi Herbert Kelin ile, basın sekreteri yine bir yahudi olan Ronal Ziegler'e gelmektedir. Sonra yine Haldeman aracılığıyla la Nixon'a varmaktadır.

Ekonomik haberler, haber kaynaklarından elde edilen enformasyon, yahudi şefi Erlichman'a gelmekte daha sonra Nixon'a geçmektedir. CIA ve Pentagon'un raporları yahudi Henri Kissinger'e gelmekte oradan Nixon'a gitmektedir. Haldeman başkan yardımcısı, Erlichman İçişleri danışmanı, H. Kissinger ise Millî güvenlik danışmanıdır. (4)

Sağ köşedeki almanca vesika ise, Nixon'la beraber bütün ABD siyasilerinin, yahudi Henry Kissinger'in örümcek ağına kapılmış zavallılar olduğunu ortaya koyuyor. William Rogers, Spiro Agnew, Melvin Laird, George Lincoln, Marshall Green, Josef Sisco, Martin Hillenbrand. David Newson Charles Meyer gibi kimi yahudi kimi Mason politikacılar Henry Kis-

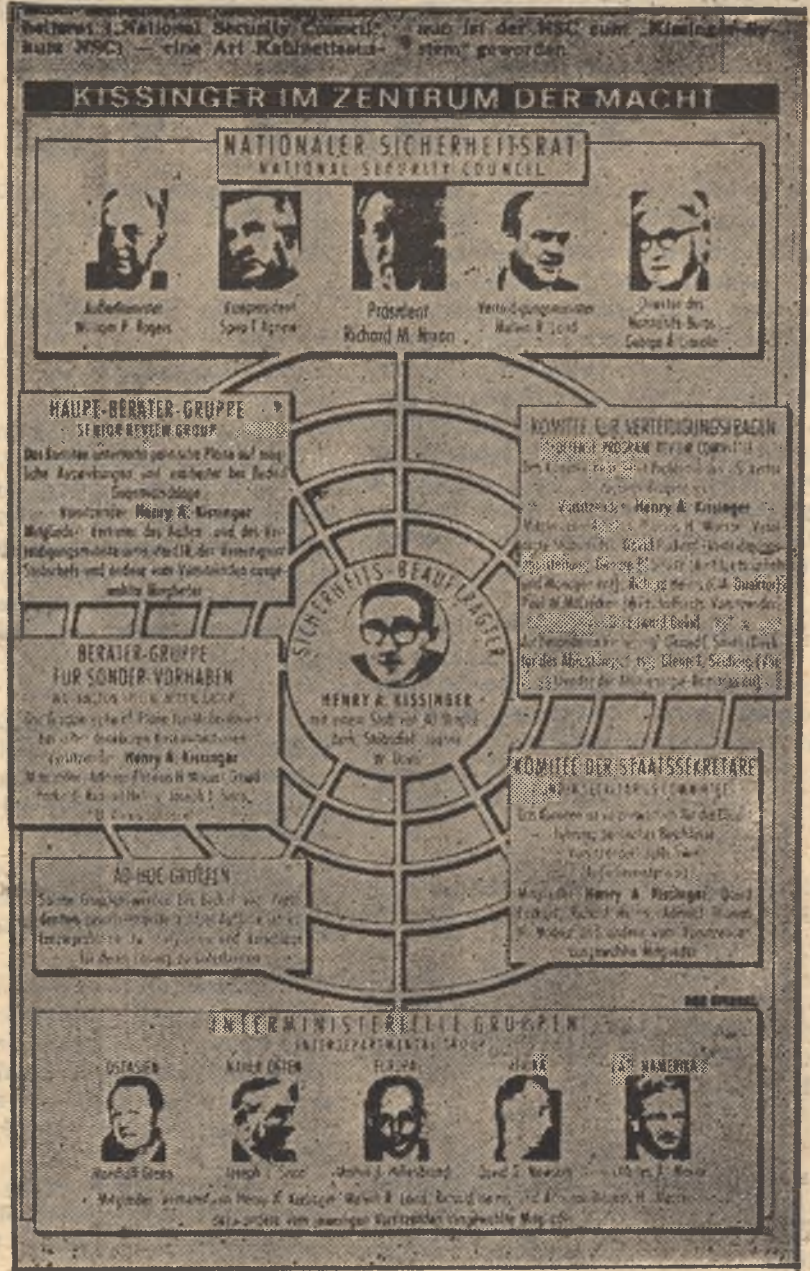
singerin talimatlarıyla hareket etmek mecburiyetindedirler.

Baş müşavirler grubu adıyla anılan teşkilat, siyasi planlar hazırlamakta olup başkanı H. Kissinger'dir. Diğer üyeleri de CIA'nın mensuplarıdır. Savunma Programı Müşavirler Komitesi, Savunma planlarını hazırlamakta olup başkanı yine H. Kissingerdir. Bakanlar komitesinin üyesi yine H. Kissingerdir. Washington Özel Aksiyon Grubu, her türlü krize karşı tedbirler alır. Başkanı Henry Kissinger'dir. Beynelmilel hadiseler ise, Josef Sisco, David Nevson, Charles Meyer ve H. Kissinger gibi yahudilerin kontrolündedir. (5)

Böylece ABD'nin ekonomik ve siyasi hayatına hakim olan yahudilik ABD'ni kendi dünyaya hakimiyeti için hiç acımadan kullanmaktadır. Bundan sonra, ABD, İsrail'in biş destek çisi olmakla, ABD silâhları ve paraları İsrail'e akmaktadır. Amerika'yı bu derece sarmış ve akrep kısılcına almış sion diktaşına karşı, acaba ABD direnebilir mi? ABD yahudiliğın aleyhine bir karar verebilir mi?

Ve soralım bizim solcu vatan daşlara: Emperyalizmin beyni nedir? ABD mi sionizmin maşasıdır yoksa sionizm mi Amerika'nım? Namuslu düşünüp öyle cevaplandırmalı.

Sol basın, «İsrail'in Orta-Doğu'da devlet haline gelmesinden ABD'nin ve İngiltere'nin menfaatleri olmuştur ABD ve İngiltere İsrail'i üs olarak kullanm için Orta-Doğu'ya yerleştirmişlerdir. İsrail, Orta-Doğu'da bulunduğça, bu devletlerin de çıkarları devam edecektir» demektedirler. Bu son derece gülünç bir iddiadır. Zira, bu iki devletin hakimiyeti 1948 de İsrail kurulmazdan önce de vardı. Ve Orta - Doğu'nun zenginliklerini ülkelerine kaçırmıyorlardı. Orta-Doğu'nun küçük küçük devletçikler haline geliş, İngiliz, Fransız, Amerika ve benzeri devletlerin kontrolü altına girişi, beynelmilel yahudiliğın, Osmanlı Devletini parçaladığı zamanlara rastlar.

— Yukarıdaki Almanca vesika, bütün ABD başkanlarına direktif veren kimselerin ideolojik karakterini ortaya koymaktadır. Bütün işlerin merkezine yerleşmiş olan yahudi Henry Kissinger, emperyalizmin beyninin kimliğini belirtmiyor mu?

1948 yılında, İsrail devlet haline gelince, Orta-Doğu'nun durumu değişmiştir. İsrail ile Arap devletleri arasında devam eden mücadele daha kesin şartlarla sürüp gitmeye başlamıştır. Artık, o zamana kadar ihanetini gizleyebilen Amerika, ister istemez gerçek varlığını ortaya koymuştur. Çünkü, İsrail ile Arab devletlerinin arasındaki mesele, gide gide kendisine varıp dayanmıştır. Karar verme mecburiyetinde kalmıştır. Bu durum karşısında, İsrail'i koruması gerekecekti ve korumuştur. Üst üste defalarca tekrerrür eden bu durum, Arab devletleriyle AB Devletlerinin arasını açmıştır. Amerika'nın Orta-Doğu'daki pek çok menfaati, hiç bir şey elde edemediği İsrail'den dolayı engellenmiştir. İngiltere için de durum bundan farklı değildir.

Şimdi düşünelim: Eğer Amerika ve İngiltere, gerçekten millî politikacılarının emrinde olsa idi, sadece birkaç yahudi için, kendi menfaatlarını tehlikeye atarmıydı?

Büyük bir arap topluluğunu ve onların elinde bulunan çeşitli zenginlikleri bir kenara itermiydi? Fakat, ABD ve İngiltere politikasına yön veren beynelmilel yahudilik, Amerika'yı ve İngiltere'yi böyle bir tehlikeye itmiştir. Kazançlı olan sadece yahudilik olmuştur.

Arap ülkelerinin başlarında ki kuklalar da, İslâm milletlerini, komünist blokun kucağına itmiştir. Şimdi Rusya, Arap ülkelerini istismarla mesguldür.

Sionizm ise, ABD'ni ve İngiltere'yi hâlâ kullanmaktadır. Sionizm için, kullanılacak masalar lazımdır. Bu vazifeyi şimdi ABD ve İngiltere görmektedir. Komünist Rusya, yahudiye maşalık etmektedir. Orta-Doğu'daki yahudi varlığı bu şekilde anlaşılmaktadır. Aksi takdirde tanınmıyan düşmanı yok etmek de mümkün değildir.

- 1) The Economist, 2 Ocak 1971
- 2) Yeni Gazete, 11 Ekim 1970
- 3) DAWN 7 Mart 1970
- 4) Time, 3 Haziran 1970
- 5) Der Spiegel 21 Aralık 1970

KAZA VE KADER

Kazâ ve kader kelimelerinin İslâm istilâhında ifade ettikleri manâ şudur:

«Kader»; Ezelden ebede kadar olmuş ve olacak şeylerin hepsinin zamanının, yerinin ve nasıl olacaklarının Allah tarafından ezelde bilinmesi ve bu bilgiye uygun olarak takdir ve irâde edilmesidir. Kader, Allahın «İlim» ve «irâde» sıfatları ile ilgilidir. Allah, ilim sıfatı ile, olacak şeyleri bütün teferuatı ile bilir, irâde sıfatı ile de şöyle veya böyle olmasını tercih ve takdir eder. İşte bir şeyin, ezelde Allah tarafından bilinmesine ve böylece tercih ve takdir edilmesine kader denir.

«Kazâ»; Ezelde, Allah tarafından bilinen ve takdir edilen şeylerin zamanı ve yeri edildiğinde, ezeldaki bilgi ve takdire uygun olarak, Allah tarafından yaratılmasıdır. Kazâ, Allahın «Kudret» ve «Tekvin» sıfatları ile ilgilidir. Allah, kadere uygun olarak, her şeyi kudret ve tekvin sıfatları ile yaratır.

Kâinatta her şey, kazâ ve kadere bağlıdır. Allahın takdir ve irâdesinin dışında hiç bir şey olmaz.

«Kadere İman»; iyi-kötü, hayır-şer ne varsa hepsinin Allah tarafından, ezelde takdir edilip zamanı gelince de yine Allah tarafından bu takdire göre yaratıldığına inanmak demektir.

Kazâ ve Kadere iman İslâmın inanç esaslarının en mühimlerinden biridir. İslâm mütefekkirleri ve Kelâm âlimleri Kazâ ve Kader meselesinde çeşitli görüşlere sahip olmuşlar, bu konuda birçokları yanlışmış ve temel inancından sapmışlardır.

Kaza ve Kader meselesindeki ihtilâf; «kulların kendi fiillerini halk (yaratma)» meselesindeki ihtilâftan doğmuştur.

Kazâ ve Kader kelimeleri, umumiyetle, ikisi de bir arada kullanılır. Bu kelimelerden biri diğerinin lâzımı olmakla beraber mezhepler arasında kullanılışlarında ihtilâf vardır. Meselâ, bizim (Maturidîlerin) Kazâ diye tarif ettiğimizi, Eş'arîler Kader diye tarif ederler.

Râgıb'a göre: Kader, takdir Kazâ da tafsil etmek ve kesin olarak hüküm etmek tir.

Başka bir deyimle Kader, ölçmek için hazırlanan şey, Kazâ ise fiilen ölçmekten ibarettir.

Kader, bir şeyin esası, Kazâ da onun tafsilâtıdır. Meselâ; Kader bir devletin Divanındaki İemal defteri, Kazâ da o deftere göre vazife sahiblerine Beyt-ül-Mal'in tevzi ve taksimidir.

İbn'ül-Esir «El-Bidâye Ven-Nihâye» kitabında «Kader, takdir, Kazâ ise Halk (yaratma) manasınadır. Bunlar birbirinin mütelâzımıdır. Yani bunlar birbirlerinden ayrılmayan iki emirdir. Kader esas (temel) Kazâ ise binâ mesabesindedir. Kim ki birbirinden ayırmak isterse kazâ ve Kader bi-

nasına yıkılmış olur.» diyor. İbn'ül-Esir'e göre Kazâ ve Kader aynı manaya geliyor. (1)

KAZA VE KADERİN KUR'ANDA

KULLANILIŞI

Kazâ ve Kader Kur'an-ı Kerim'de birkaç manada kullanılmıştır. (2)

1) Kazâ ve Kader «Halk (yaratmak)» manasına gelir. Şu âyetlerde olduğu gibi. «Bu suretle onları, yedi gök olmak üzere, 2 günde vücûda getirdi (yarattı).» (3)

«(Allah) onda (arzda) arayanlar için dört günde müsâvî gıdalar takdir etti (yarattı)» (4)

2) Kazâ ve Kader «Emir ve hüküm» manasına gelir. Şu âyetlerde böyledir: «Rabbin, kendinden başkasına kul olmak etmeyin. Ana ve babaya iyi muamele edin diye hükmetti...» (5)

«Aranızda ölümün keyfiyetini, zamanını, mekânını ve ecellerin miktarını biz (tayin, hâkm ve) takdir ettik.» (6)

3) Kazâ ve Kader «İlân ve beyan» manalarına da gelir. Şu âyetlerde olduğu gibi: «Biz kitapta İsrail oğullarına şu haberi verdik (beyan ettik): «Siz arzda muhakkak iki defa fesad çıkaracak ve muhakkak (bana karşı) büyük bir serkeşlik yapıp kabarcaksınız.» (7)

«(Lut'un) karısı başka. Biz onun mutlaka geride kalan (helâk olan) kimselerden olmasını takdir (ve ilân) ettik.» (8)

MATURİDİLER'E GÖRE KAZA VE

KADERİN İSTILAH MANALARI

Kader : Allah-ü Tealâ'nın, ezelden ebede kadar olmuş ve olacak şeylerin zamanını, mekânını, vasıflarını, şekillerini ve her türlü özelliklerini ezelde bilip ve bu bilgisi üzerine tahdîd ve takdir etmesidir.

Kazâ: Allahü Tealâ'nın ezelde, ilmi üzerine takdir ve tesbit etmiş olduğu şeyleri zamanı gelince ezeldeki ilim ve iradesine uygun olarak icad etmesi ve yaratmasıdır.

Kader, Allahü Tealâ'nın ezeli olan ilim ve irade sıfatına, Kazâ da Allahü Tealâ'nın Tekvin sıfatına raci'dir.

EHLİ SÜNNET'İN KAZA VE

KADER HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Kazâ ve Kader kelimelerinin lügât ve istilâh manaları beyan edildikten sonra, Ehl-i Sünnet mezhebinin kazâ ve kader hakkındaki tezi şöyle hülâsa olunabilir:

Cenab-ı Hak, eşyayı yaratmazdan önce, eşyanın miktarlarını, ahvalini halkın amellerini, kendi iradeleriyle yapacakları hayır ve şerleri ilm-i ezeli'siyle bilip, ezeli iradesiyle levh-i mahfuz'da, ilk yarattığı kalemle, vaznıdır. Ezelde ilim ve iradeye

muvafık olarak takdir edilen şeyler de zamanı gelince, harfiyyen kazâ olarak meydana gelmektedir.

«Herşey ezelde takdir edilip, levh-i mahfuz'da yazılmış olduğuna, zamanı gelince de kazâ olarak icad edileceğine göre takdir ve kazâ'da hata olamayacağına göre, insan yapmış olduğu işlerden nasıl sorumlu tutulur?» şeklindeki suale cevap vermeden önce insanların fiillerini kısaca tetkik edelim: İnsanların fiil ve hareketleri ikiye ayrılır:

a) İhtiyarî fiiller

b) Gayri ihtiyarî fiiller

İnsanların gayri ihtiyarî olan fiil ve hareketleri, kendi ihtiyar ve iradeleri olmaksızın, sadece Allah'ın yaratması ile olduğu için, insan bunlardan sorumlu tutulmaz. İnsanın açlık hissetmesi, vücudundaki kanın dolaşımı, organların çalışması v.s. gibi işler bu kabildendir. Bunlardan ne sevap, ne de günah hasıl olmaz.

İhtiyarî fiiller ise, insanların ihtiyar ve iradesi vasıtası ile yaratılır. İnsanlar bu hususta bir kisbe, bir irade-i cüz'iyeye ve bir kudrete sahiptirler. İnsanlar kendi iradelerini ve kudretini sarfeder, akabinde Allah (CC) da o fiilleri yaratır. Yoksa İnsan kendi fiillerini yaratamaz. Binâenaleyh, insanların bu kabil hareket ve fiilleri, kendi irade ve ihtiyarlarını müstenid olduğundan, cebir lâzım gelmez. Bu fiillerin yaratıcısı Allah olup, kul olmadığından tevfiiz (yani kulun fiillerini yaratmış olması) da lâzım gelmez.

Yalnız Allah (C.C) her hususta olan ve olacak olan herşeyi sebeblere bağlamıştır. Kul bu sebeblere tevessül edince, Allah'ta (C.C) o şeyi yaratır ve vücûda getirir. İlâhî sünnet bu tarzda cereyan eder.

Asıl sualin cevabına geleyim: «Fiil ve hareketlerimiz ezelde takdir edilmiş ve Levh'a yazılmış olduğuna göre, bu işleri yapmak zorunda kalmıyor muyuz? Öyleyse niçin sorumluyuz?»

Evet, herşey ezelde Allah'ın irade ve ilmiyle takdir edilmiş ve yazılmıştır. Fakat ehemmiyetle bilmemiz gereken husus şudur: İLİM MALUMA-TÂBİDİR. Bilgi ancak hadiseler ve eşyaya uygun olursa, ona ilim denir. Uygun olmazsa cehil denir. «İLİM MALUMA-TÂBİDİR.» «Yani, ilim (bilmek) malûma (bilinen şeylere ve hadiseler) tabidir. İlmin hadiselerde tesiri yoktur. Meselâ; biz güneşin nereden ve ne zaman doğacağını biliriz.

- (1) Tecridü Sarih Tercemesi C: 12 Sh : 241-242
- (2) Serhü Mevakif - Sadeddin Taftazani C: 3 Sh: 313
- (3) Fussilet Suresi Ayet: 12
- (4) Fussilet Suresi Ayet: 10
- (5) El-İsrâ Suresi Ayet: 23
- (6) El-Vakia Suresi Ayet: 60
- (7) El-İsrâ Suresi Ayet: 4
- (8) El-Hicr Suresi Ayet: 60

Komünist Ülkelerde Basın Hürriyeti Yoktur

Türkiyeli komünistlerin, komünist dünyasını bir cennet olarak tanıtmaya kampanyaları hadiseler karşısında hemen her yönde iflâsla karşı karşıyadır. 1970 yılında dünya basını incelenirken komünist dünyada basına uygulanan şiddetli komünistler tarafından artık gizlenemez hale gelmiştir.

Bu zamana kadar basın hürriyeti hususunda en fazla kalem oynatan gayri millî basının komünist ülkeleri alaylıp pullamakla görevli komünist kolu, The Times'in ortaya koyduğu kaçınılmaz bir gerçeği susturularına almak zorunda kalmıştır: «Rusya'da birçok batılı gazeteci geçen yıl 1969 dan daha büyük güçlüklerle karşılaşmıştır. Bir sürü yabancı muhabir Rusya ile Çekoslovakya'dan kovulmuşlardır. Çekoslovakya'da halen «Prag baharında» rol alan gazetecilere karşı şiddetli bir kampanya yürütülmektedir.»

Associated Press Haber Ajansı 25 yıldan beri yaptığı gibi, 1970 yılı sonunda, dünya ülkelerinde «Basının durumu» hakkında teferruata kadar inen bir rapor hazırlamıştır. Bu raporda komünist ülkelerden bahsedilirken 1970 de Rusya'dan üç Amerikalı gazetecinin sınır dışı edildiğine temas edilmiştir. Bunlar, Time dergisinden Stanley Clous, Eos Radyo-Televizyonundan William Cole ve

Newsweek dergisinden de John Don berg'dir. Bu ve bunlar gibi daha birçok muhabir sorgusuz, sualsiz sınır dışı edilmektedir.

haber kaynakları ise komünist partisinin görüşleri dışında en küçük bir haber sızdırmamaktadır.

Bununla beraber bu çöküş öylesine hızlanmıştır ki gizlemek imkânları yok gibidir. Komünist Rusya ve peyklerindeki çöküşü gizlemenin imkânsızlığı içinde bulunan Türkiye'de ki komünistler Times'in görüşlerine yukarıda bahsedildiği şekilde katılırlarken, Çin'de basına tatbik edilen baskının yok denecek kadar az olduğunu anlatmaya çalışıyorlar. Halbuki tarafsız basın Komünist Çin'in durumunu 1970 yılında da bir çok batılı gazeteci için «Meçhul ve girilmez» zor bir ülke olarak değerlendirmektedir.

Komünist dünyada basına uygulanan bu baskı diğer sahalarda da oldukça kuvvetlidir. Baskı, zulüm ve yalan üzerine bina edilen bir sistemin yaşaması imkânı yoktur. Komünizme dışarıdan ve içeriden vurulan yamalar yıkılına mani olamayacaktır.

Rusya D. Avrupa'ya

Nasıl Girdi?

Emperyalizmin beyni sionizm; kapitalizmi de, komünizmi de kendi emellerine uygun olarak kullanmaktadır. Judeo-grek menşeli kapitalizm de, komünizm de beynelmilel yahudiliğin dünya hakimiyetine varmada kullandığı bir maskeden ibarettir. Koskoca Çin kıtası, Amerika tarafından sionizmin dünya hakimiyeti namına komünistleştirilmiştir.

Mesela Çekoslovakya hadiseleri sırasında, Çekoslovakya'nın işgal olunacağını üç ay evvelinden öğrenen Amerikalı Birleşik Devletleri sadece se yirici kalmıştır. Vietnam'da, Kamboçya'da hürriyet için döğüştüğü iddia eden Amerika'nın, istiklâl ve hürriyet için öldürülen Türkistanlılara, Macarlara, Çeklere ve Polonyalılara en ufak bir yardımda bile bulunmaması manidardır.

Le Nouvelle Observateur adlı Fransız dergisi Yalta konferansında dünyamız kimler arasında ve ne nisbette paylaşıldığını açıklamıştı. (1)

Bu konferansta yahudi Rozevelt ve homoseksüel Churchill, asıl ismi Josef Çukaşvili olan yahudi Staline orta Avrupa ve Balkanlarda ezici bir üstünlük tanımışlardır.

Romanya'da yüzde 60, Bul-

garistan'da %75, Yugoslavya ve Macaristan'da % 50, Polonya ve Çekoslovakya'da önemli Rus tesiri kabul edilmiştir. (2) (a.g.e.)

Nitekim Rusların Berlin'e girmesinde bir sionist general olan D. Eisenhower sebep olmuştur. D. Eisenhower Avrupa üzerinde Sionizmin ve Rus ordusunun hakimiyetini kurmuştur.

Kızıl ordu birlikleri de 2 Mayıs 1945 tarihinde Berlin'e girmişler. Aynı şekilde bir karar da Çekoslovakya'nın başkenti Prag için alınmıştır.

25 yıldır gizli tutulan bu kararlar ancak 27.12.1970 günü açıklanmıştır. (3) Sonuç olarak şu gerçeği ifade edebiliriz:

Memleketimizde ve dünyamızda komünistlerin ABD düşmanlığı, yanlışlıktır. Bir ve İkinci Dünya harplerinde olduğu gibi ABD ve Rusya, yan yana beynelmilel yahudiliğin menfaatleri için diğer milletlere karşı savaşacaklardır. Amerika'nın da, Rusya'nın da yularları beynelmilel yahudiliğin elindedir.

1. Gerçek emperyalizm. N. Erişen
2. Gerçek emperyalizm N. Erişen
3. 28.12.1970 Cumhuriyet

Çocuğa Karşı Açılmış Savaş : K Ü R T A J

2

Doğum kontrolü için alınan haplar, aybaşı âdetlerini aksatmak suretiyle tesir icra eder. Kadının bu tabii âdetinin sun'i olarak bozulması, aksatılması ruhi deprasyonlara yol açar. Kontrol hapları kullanan kadın, bir müddet sonra çocuğunun olmasını isterse, çocuğun sakat doğduğu ve bütün hayatı boyunca başarısız olduğu görülür. Nitekim cinsî uzuvları körletilmiş kadınların, hiç bir zaman büyük filozof, büyük alim hattâ büyük cani olamadıkları Carrel tarafından ifade olunur. Hayızın kesilmesi, zorla durdurulması neticesi kadınlarda da aynı durum müşahade edilir. Akciğerlerde ve beyinde zorlama, vücutta kıllanma olur. Mütteaddit klinik vakaları bu hususun ispatına yeterlidir.

II. Cihan Harbinden önce doğum kontrolü ve nüfus azlığı Alman iş hayatını felce uğratmıştı. Alman Nazi şefi Adolf Hitler, meşhur 13 Temmuz 1928 Berlin nutkunda doğum kontrolü faciasını milyonlarca Alman'a şöyle anlatıyordu:

«Doğum tahdidi, bir milletin en üstün kıymetlerini kırıp geçirdiği için» millî gücü büyük zayıfata uğrattır. Zira yüksek kıymetli kaabiliyetler birinci, ikinci doğumlarda meydana geleme-
mektedirler.»

Ve yine Hitler, «Berlinde Güney Triol'dakinden daha fazla kız ve kadın mahfudilmektedir. Ama bunları gören yok. Görmek istemezler... diye feryat ediyordu.

Gerçekten doğum tahdidi ve kürtaj neticesinde Avrupa'da bir yıl zarfında meydana gelen kayıplar, I. Dünya harbinde toptan ölenlerden daha fazla olmuştur. Harpler, milletlerin nüfuslarının bir kısmını erittiği halde, doğum tahdidi

harbi milletlerin geleceğinin imhasına yönelmekle en büyük harp olmaktadır.

KİMYEVİ YOLLARDAN YENİ MAHSULLER ELDE EDİLİYOR

Doğum tahdidine ekonomik zaafiyetin sebep olduğu ifade ediliyor. Mecmuamızın bundan evvelki sayılarında bu endişenin yersiz olduğunu misalleriyle anlatmıştık. Bu misallere bir çoklarının ilâvesi mümkündür. Mesela Soya fasulyesi 35 seneye evvel bütün dünyada sadece Çin'den ihraç ediliyordu. Büyük yağ ve protein ihtiva eden bu fasulye cinsi, şimdi dünyanın birçok yerinde ekilmektedir.

Almanya'da 40-50 yıl önce acı olması sebebiyle sadece hayvan yemi olarak kullanılan bazı tohumluklar, kimyevi ilâçlama sayesinde insanlar tarafından yenir hale getirilmiştir. Deniz ürünlerini de ihmal etmemelidir. Zira dünyanın 3/4 ü denizlerle kaplıdır. Birçok denizlerde balıkçılık, randımanın çok altındaki kapasitelerle yapılmaktadır. Prof. Baa'de, İngiltere'de kirlilerin boş olduğunu itiraf eder. Buna mukabil doğum kontrolünün ve kürtajın revaç bulduğu veya serbest bırakıldığı yer İngilteredir. Doğum tahdidinin veya kürtajın ağılıkla ilgisi olsa, İngiltere arazisi böyle boş mu kalırdı?

CİNAYETLER FAİLSİZ BIRAKILIYOR :

Günlerce açlık tehlikesinin propaganda edildiği Türkiyemizde, anneler propagandanın müthiş tesiri karşısında ne yapacaklarını şaşırmış durumdadırlar. Kürtaj masasına da gitse durum değişmeyecektir. Zira ona telkin edilen şey, çocuk doğurma, aç kahrını» fikridir. Fakat bu yayın organları çok müstakbel yavrunun nafakasını çalanları zikretmez. Anne kavrunun kıpırdanmaya başlamış, belki yaşaması halinde büyük bir

şahsiyet olabilecek yavru, kürtaj aletlerinden küçük ve günahsız vücudunu kurtaramaz, param parça olur. Bunun adına «aile plânlaması» deniliyor. Hani bir insanı öldürmek cinayetti? Maalesef bugün en büyük cinayetler failsiz ve meşru hale getirilerek istenmektedir.

Doğum tahdidi 800 milyonluk Çin'de rağbet görmemiştir. Bu vakia, ajanslar vasıtasıyla sarıhtır. Mısır bir ara doğum kontrolü yapan kadınlara mükâfat verirken, oynanan oyunun ne korkunç olduğunu gördü ve aniden vaz geçti.

SAĞLIK ŞURASINA SUNULAN RAPOR SAMİMİ Mİ?

Yüksek Sağlık Şurasına ne idüğü belirsiz bir doktor tarafından (ki bu zat Kotera vakası sebebiyle verdiği tahripkâr beyanlarla şöhret sahibidir.) sunulan bir raporda; kürtajın serbest bırakılmasının fuhsu arttırmayacağı iddia etmektedir. Elbette kör gözler İngiltere ve Almanya'daki faciayı görmezler. Kadınların çocuk düşürmek için çeşitli zararlı araçları kullandıkları bildiriliyor. Kısmen vakia olan bu hareketlerin sebebi, izahsız bırakılmıştır. Organizma içine yabancı, mikropu maddelerin sokulması zararlı da, sivri kürtaj aletlerinin, tulumaların sokulması zararsız mı? En tecrübeli doktorların dahi, birçok kadını kürtaj masasında bıraktıkları unutulmamalıdır. Yapılan istatistikte, bir kadın doğum uzmanının «Hayır, tıbbî endikasyon olmadan başlamış bir hayatın sona erdirilmesi, hekim için ruhuna uygun değildir.» tarzındaki insanî cevabının 2-3 kelime ile geçiştirilmesi dikkatli cayıptır.

Bütün bu açıklamalardan sonra tekrar ediyoruz: Başlamış bir hayatı sona erdirmek cinayettir. Kürtaj olsun, düşürme olsun, doğum tahdidi olsun. Annelik hasletinin kürtaj aletleriyle parçalanıp, sökülmesine müsaade olunamaz. Türkiye'de kasıtlı olarak açlığın olacağını müjdeleyenler, ekonomimize çöreklenen sülüklerin gerçek şahsiyetlerini ortaya koysunlar. Bu yapımdan doğum tahdidi Münakaşası daima çürük zemine oturacaktır. Evet! Kürtaj, ana rahmine, müstakbel yavruya, anne şefkatine açılan bir savaştır. Hem de korkunç bir savaş...

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

27

«Yönetmenlik tarafından, fazla mesai yapılması veya tatil günlerinde de çalışması teklif edildiği halde, kabul etmeyen işçiler, kaçak kabul edilmelidir... Bugün, şartlar, yöneticinin fazla mesai yaptırmasını gerektirmez... Durumun, fazla çalışmayı gerektirip gerektirmediğini kontrole, işçinin hakkı yoktur. Aksine, verilen işi yapmakla vazifelidir; reddederse, işi vakitsiz bırakıp giderse, pazar günü veya boş olduğu başka bir gün iş başı yapmazsa, kaçak muamelesi görür.» (6)

KOMÜNİST GARAUDY'DE İŞÇİNİN KÖLELEŞMESİNİ İTİRAF EDİYOR

«Çalışma disiplini tepeden emirlerle kurulduğundan, Sovyet işçilerinin işleri karşısındaki tutumu da değişmişti. Zayıf bir azınlığı teşkil eden «iş kahramanları» (!) dışında asıl büyük yığın, gittikçe kendilerinden uzak ve tanımadıkları bir iktidarın ücretlileri gibi hareket etmeye başlamış bunların ilgisizliğine çare olmak üzere baskı ve şiddet tedbirlerini arttıran bir çalışma yasasına başvurmak gerekmiştir.

1930 yılları başlarında, sanayi kuruluşları kolhozlarla anlaşmalar imzalayarak bunlardan fabrikalara bir miktar kadın ve erkek işçi çekmişlerdir. Böylece kolхозlarda köylü fazlalığı olduğu ileri sürülerek bunlar fabrikalara sevk edilmiştir.

Kollektifleşmeye karşı koymuş olan diğer köylüler de kanal kazmak, demiryolu yapmak, ağaç kesmek için çalışma kamplarına gönderilmişlerdir.

Sonunda işçi sınıfı, bütünüyle şiddet karşısında bırakılmıştır. 20 Aralık 1938 tarihli kararname ile bir «çalışma kartesi» çıkarılmıştır. Başka kararnameler iş başı yapmakta gecikenler için cezalar öngörmüş, 24 Haziran 1940 tarihli kararname de iş başı yapmayanları hapisle tehdit etmiş ve iş yerini değiştirmeyi yasaklamıştır.

Bu gibi tedbirlerin gerekliliği, işçilerin, işleri ve rejim karşısındaki tutumları hakkında çok şeyler anlatmaktadır.

Hâlâ işçi diktatörlüğü adı verilen sistemde Parti işçi sınıfının yerini, yöneticiler de Partinin yerini almaktadır.»

(6) Gizli İsim. Lin Yutang S: 128.

(7) Sosyalizmin Büyük Dönemeci. Garaudy S: 84.

«Komünistler, Gençlik hareketlerinin gelişmesine büyük önem vermekte ve bu hareketin saflarında fiilen yer almaktadırlar...» Komünist partileri. 1969 Moskova toplantısı, zabıtlar.

KOMÜNİSTLERİN GENÇLİK POLİTİK ASI

Komünistlere göre gençlik bir sınıf

değildir. Fakat sayıca çoğalması, kitle halinde bulunması, hayatını kazanma mecburiyetinde bulunmayışı yani elinin boş oluşu teşkilatlanma imkanının fazlalığı, hareketlerinde bir nevi dokunulmazlığın bulunması, halkın okuyanlara karşı sempatisi komünistleri gençlik gücünü istismara sevk etmiştir.

Komünistlere göre gençlik işçi, köylü kitlelerini teşkilatlamada, eğitmede ve ihtilalcı harekete sokmakda tam bir alet olmalıdır. Ayrıca gençlik içinde en kabiliyetli ve disiplinli olanlar da, partinin yan teşkilatlarında ve bizzat parti merkezinde çalışabilecek kızıl yöneticiler haline geleceklerdir.

Bu husus Lenin'in açıkça belirttiği gibi, sadece Lenine has bir metot da değildir. Mao'dan Kastro'ya kadar, aynı metot bütün komünist yöneticiler tarafından ısrarla takip edilmiştir.

Dauglas Brova, Fidel'in rolünü abartmakla beraber, öğrencinin ihtilaldeki rolünü iyice gösteriyor.

Öğrencilerin bu devrim mayası rolüne, Latin Amerika'da daha çok şu son elli yıldan beri rastlanmaktadır. Fidel Castro, dik tatörlüğe karşı ilk savaşlarını eski Havana Üniversitesinin küçük, dört köşe avlusunda yürütmüştür; ve 26 Temmuz Küba hareketinin hemen hemen hepsi, Frank Paris gibi, öğrenci örgütlerinden gelmiştir. Fidel Castro'nun tarihsel erdemi attığı tarihsel adım gelenekleşmiş gibi görünen bu durumun daha ötesine geçmiş olmasındandır. Fidel Costro bu öğrenci hareketinin kendi başına başarıya ulaşamayacağını, kısır kalacağını, ancak bu gücü asıl hareketi yürütecek köylü kitleleri arasında bir dinamit fitili gibi kullanabileceğini anlamış bulunuyordu. (1)

Öğrenciler, işçi - köylü zümrelerinin hareketine kılavuzluk görevi yüklemekte, tığının Fidele ait bir buluş olmadığını belirtmeliyiz.

Bu noktada Lenin'in kızıl militanlara tavsiyelerine bakalım.

KIZIL ÖĞRENCİ YUVALARI HAKKINDA LENİN'İN DİREKTİFLERİ

Lenin, bu hususta kanaatlerini, öğrencilerin teşkilatlanma ve hareketlerinde ki yanlışların giderilmesi amacıyla yazmıştır. Sonra bütün komünist gençlik hareketlerinin mukaddes metni haline gelen bu yazıyı aynen aşağıya ahyyoruz.

«İlkellik Nedir?»

Bu soruyu. 1894-1901 dönemi dönemi-

nin tipik bir Sosyal-Demokrat araştırma gurubunun eylemini kısaca anlatarak cevaplandıracağız. O dönemde, öğrenci gençliğin tümünün, marksizme sarıldığını belirtmiş bulunuyoruz. Hiç şüphe yok ki, bu öğrenciler, markizmle sadece teori olarak ilgilenmiyorlardı. Onların asıl meseleleri başka idi, «Ne yapmak gerek?» sorusunun cevabı, hasımlara karşı mücadeleye girişmek için çağrı, onları ilgilendirmekte idi. Bu yeni savaşçılar, yapılacak ölçüde ilkel teçhizat ve eğitimle savaşa yürüdüler. Çok kerre hemen hemen hiç teçhizatları yoktu ve eğitim diye birşey görmemişlerdi. Sapanı bırakıp savaşa katılan köylüler gibi ellerinde sopalarla yürüdüler. Bir öğrenci gurubu, hareketin asıl üyeleriyle bağlantısı olmadan, başka bölgelerdeki, hatta aynı şehrin başka bölümlerindeki, (ya da başka eğitim kurumlarındaki) marksist gurublarla hiçbir bağlantı kurmadan devrimci çalışmanın ayrı ayrı bölümlerini örgütledir meden, belirli bir zaman süresini kapsayan sistemli bir eylem planı olmadan, işçilerle ilişki kuruyor ve çalışmaya koyuluyor. Marksist gurub yavaş yavaş propaganda ve ajitasyonunu geliştiriyor; eylemiyle oldukça geniş işçi çevrelerinin ve eğitimden geçmişler zümresinin bazı bölümlerinin sempatisini kazanıyor; bu çevreler grubu para sağlıyorlar ve «komite» yeni gençlik gurublarını bunlar arasından kuruyor.

Komitenin prestiji büyüyor hareket alanı genişliyor. eylemini tamamen kendiliğinden - gelme bir biçimde yayıyor Bir yıl ya da birkaç ay önce, «nereye?» sorusunu cevaplandırmak için öğrenci gurublarında söz alan, işçilerle bağlantı kuran ve bu bağlantıları sürdüren, bildiri basan ve dağıtan kimseler, öteki devrimci gurublarıyla ilişkiler kuruyorlar, literatür ediniyorlar mahalli bir gazetenin yayınına girişiyorlar bir gösteri yürüyüşü örgütlenmekten söz ediyorlar ve nihayet açık mücadeleye geçiyorlar. (bu açık savaş ilanı duruma göre bir ajitasyon bildirisi, bir gazetenin ilk sayısı ya da ilk gösteri yürüyüşü olabilir.) Çoğunlukla bu çıkışlar, daha ilk anında tam bir fivaskoyla sonuçlanır. İlk anında ve tam bir fiyasko, çünkü, bu mücadele hareketi daha önce düşünülmüş ve uzun uzadıya saptanmış sistemli bir plan, inatçı ve uzun süreli bir mücadele planı sonucu değildi, sadece geleneğe uygun bir devrimci gurubun kendiliğinden gelme çalışmasının gelişmesi sonucuydu; çünkü polis, besbelli ki, hemen her seferinde, mahalli hareketin, üniversite sıralarında «adları duyulmuş olan» başlıca militanlarını tanıyordu, ve bir baskın için kendisine en elverişli anı kollarken, kasıtlı olarak, elle tutulur bir suçüstü sağlayabilmek için devrimci gurubun yavılmasına göz yummuştur ve her seferinde tanıdıkları bazı kimselerin «tohumluk olarak» serbest gezmelerine izin vermiştir (Bildirim kadar «tohumluk» terimi hem bizimkilerin hem de Car polisinin kullandığı bir terimdir.) Böyle bir savaş, bir köylü yığınının ellerinde sopalarla modern askerî birliklere karşı savaşına benzetmek insanın elinden gelmiyor. Ve insan, savaşçıların tam bir eğitim vaksunluğuna rağmen, yayılan, büyüyen ve başarılar sağlanan hareketin sanlılığına şasiyordu.» (2)

(Devamı gelecek sayıya)

(1) Milli Kurtuluş Cebhesi. Dauglas Bravo konuşuyor. Ant yayımları. s : 31 - 32

(2) Ne yapmalı. Lenin. s : 126 - 127

— Potonya'da işçilerin komünist idarecilere karşı ayaklanmasından sonra, Rus uşağı Gierek başı geçmiş ve kanlı kamçısıyla işçileri susturmuş. Resim Gierek'i gösteriyor.

Sionizm Orta - Doğu'da Muvazene Politikası Yürütüyor

5 Şubat'ta sona erecek ateş kesin bitimine bir ay kala, Orta Doğu'da taraflar tekrar görüşme masalarına oturdular. Daha önce olduğu gibi barış görüşmelerine, Birleşmiş Milletlerin Orta Doğu arabulucusu Gunnar Jarring nezaret edecek. Birleşik Arap Cumhuriyetini temsilen Muhammed El-Zeyyad, Ürdün'ü temsilen Muhammed El-Farra, İsrail'i temsilen ise Josef Tekoah katılacaktır.

Bilindiği gibi İsrail ile Arap devletleri arasındaki çarpışmalara, Eylül başlarında son verilerek ateş kes ilan edilmişti. Bu müddet zarfında İsrail ile Arap ülkeleri arasında ciddi bir ateş teatisine rastlanmadı. Ne var ki Orta Doğu'nun komünist gerillaları ile Ürdün askeri kuvvetleri arasında uzun ve yorucu çarpışmalar sürdü gitti. Bu sebeple Arap ülkelerinin İsrail meselesine ayıracak pek fazla vakti olmadı. İsrail ise sakin geçen bu kısa devreyi değerlendirmesini bildi. Esasen ateş kesten hemen sonra taraflara barış görüşmeleri teklif edildiği halde, İsrail böyle bir teklife yanaşmamıştı. O zamanlar buna sebep olarak, Arapların savunma tesislerini ileri aldıklarını öne sürerek, geri çekmelerini istemişti. Fakat asıl sebep ortadadır. İsrail gerek diplomasi gerekse askeri sahada hazırlığını tamamlamamıştı. Amerika, Rusya ve diğer büyük devletlere vereceği direktifler vardı. Diğer taraftan El-Fetih komünist teşkilatının Ürdün'e saldıracağını pek tabii biliyordu. Bütün bunlardan başka ateşkesin bir müddet daha uzamasında ilerisi için menfaati vardı.

Henüz başlayan görüşmelerden önemli bir netice alınacağı benzemiyor. Belli ki taraflar toplandıkları gibi dağılacaklardır. Bundan önceleri de hep böyle olmamış mıydı? İlân edilen ateş kes her defasında İsrail bozmuş ve hazırlığını bitirdikten sonra tekrar saldırıya geçmişti. Bu toplantıların da eskiden yapılanlarla hiç bir farkı olmayacaktır. Zaten Sionizmin Orta Doğu'daki politikası göz önüne getirildiğinde, mesele'nin iç yüzü ortaya çıkar. Kapitalizmle Amerika'ya komünizmle Rusya'ya hükmeden Yahudilik, bu iki devleti kullanarak, dünya politikasına olduğu kadar, Orta Doğu politikasına da yön vermesini bilmektedir. İç ve dış danışmanları gibi Moskova büyükelçisi de Yahudi olan Nixon ise, İsrail'in direktiflerini aynen yerine getirmekle meşguldür. İsrail, bir yandan dolaylı yolları deneyerek, Arap ülkelerinin başını bağlamaya çalışırken, aynı zamanda Amerika ve Rusya'yı kullanarak Orta Doğu'daki kuvvet dengesini şimdilik sağlamak arzusunda. Harbi bitirmek gayesinde değildir. Zira İsrail için Orta Doğu meselesi, ancak buradaki devletler ve özellikle Türkiye kâmilten ortadan kalktığında çözülmüş demektir. İşte İsrail bu hedefe tedricen yaklaşan bir devlettir. İçinde bulunduğu her sülh devri, kuvvet toparlamak için uğraştığı bir zamandır. Zaten ateş kes de bu demektir.

MUVAZENE POLİTİKASI

Beynelmîlî politikası için Amerika ve Rusya'yı muvazenede tutmasını bilen İsrail'in sözcüsü Tekoah Orta Doğu için şöyle diyor:

«Buhrana bir çözüm bulunması için gerekli en yapıcı yollardan biri, bölgedeki kuvvet dengesinin bozulmamasıdır. Bu, şimdiye kadar böyle olmuştur, bundan sonra da böyle olacaktır.»

İşte Yahudiliğin denge politikası, Josef Tekoah'ın bu sözlerinde gizlidir.

Amerika da Yahudiliğin politikasına alet olmaktan ileri gidemiyor. Nitekim Nixon'un Orta Doğu hakkındaki görüşü de aynen şöyle :

«Amerika İsraille silah verirken sadece bölgedeki kuvvet dengesinin bozulmamasına dikkat etmektedir.

Nixon'un görüşüyle, Josef Tekoah'ın görüşleri arasında ne fark var?

İsrail bir taraftan Amerikaya direktif üstüne direktif verirken, öbür yandan da Arapların namı hesabına hazırladığı teklifleri Rusya'ya bildirmektedir. Sözde Arapların dostu ve müttefiki olan Rusya da, bu maddeleri Arap diplomatlarına dikte ettirerek İsrail'in huzuruna çıkarılmaktadır. Böylece ortada güllünç, güllünç olduğu kadar da acıklı bir manzara sürüp gitmektedir. Arap milletlerini temsil etmekten uzak üç beş kukla Arap lideri, hakikatte Yahudiliğin politikasına alet olmaya devam etmektedir.

Şimdi herkes New Yorkta devam etmekte olan Orta Doğu barış görüşmelerinin neticelerini merak ediyor. Pek çok yorumcu iyimser. Bazıları görüşmelerin tatlılığa bağlanacağına hükmediyor. Bir kısmı mütereddit. Ancak İsrail'in A.B.D. büyük elçisi Josef Tekoah'ın Tel-Avivden Amerika'ya hareket ederken verdiği beyanat her şeyi açıklıyor. Tekoah, Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin tutumunu kınadıktan sonra, bu görüşmelerden netice alınacağını ümit etmediğini bildirmektedir. Görüldüğü gibi İsrail görüşmelere zaten peşin fikirle katılmaktadır. Lütfen katılmasının sebebi ise, efkârı umumiyenin «çağırıldığı halde görüşmelere yanaşmadı» şeklindeki nefretini kazanmamak içindir.

Amerika ve Rusya politikasının İsrail'e uydu olduğunu kavrayamayan pek çok kimse de görüşmelerde iki ülkenin etki olacağını zannetmektedir. Oysa bütün diplomatik faaliyetler İsrail'in inisiyatifli altında devam edecektir.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz: Bu görüşmeler Orta Doğu meselesine en ufak bir çare dahi getirmez. Fakat İsrail'in gasbettığı toprakları bir boğa yılanının kuzuyu yutması gibi iyice sindirmesini kolaylaştırır. Görüşmelerden sonra mümkün olan iki ihtimal var: Ya ateş kes bir müddet daha devam edecek, yahut da savaş tekrar başlayacaktır. Eğer İsrail savaş için gerekli hazırlığı yapamadıysa ateş kes bir müddet daha devam edebilir. Aksi halde taraflar New - Yorkta masa başındayken Orta Doğu'da silahların patlaması normaldir.

Ticaret Odaları Yahudileri Mükâfatlandırıyor

Hilton otelinde yapılan bir törenle yılın en iyi 22 ihracatçısına, Ticaret Odası tarafından ödüller verilmiştir. İstanbul Ticaret Odası yönetim kurulu başkanı Behçet Osmanağaoğlu tarafından verilen ödüllerde, bilhassa ihracat sahiplerinin kimlikleri, iktisadî hayatımıza ışık tutması bakımından mühim bir manzara arz etmektedir. Yılın en iyi ihracatçısı diye takdim edilen tüccarların arasında Herman Garneic, Davit Simpson, Hayim Pinhar gibi isimler başta gelmektedir.

İthalât ve ihracat firmalarının %70'inin yahudi, Rum ve Ermeni gibi azınlıkların elinde olduğu, millî servetimizin %50'sinden fazlasının yine bu azınlık kuvvetleri tarafından yurt dışına kaçırıldığı artık gizlenmesi mümkün olmayan gerçekler arasındadır. Bundan bir müddet önce zeytinyağına parafin, likit karıştırarak millî ekonomiyi en büyük darbeyi vuran Gomet-Zigna şirketinin mahkeme kararıyla beraat etmesi, İtalya'ya gönderilecek bir tüccar temsilcisi olarak yine bu Yahudi şirketi sahibinin seçilmesi göz önünde tutulursa mesele'nin ciddiyeti daha iyi anlaşılmış olur. Milletimizin iktisadî buhranının sebebinin doğru teşhis edebilmek için, ekonomimize yön veren güçlerin ideolojik karakterlerini ortaya koymamız icabeder. Lozan antlaşmasının himayesinde milletin alınterini çalabilmek için soyguncu Rum, Yahudi ve Ermeni patronlar yarış halindedirler. Sık sık zuhur eden zamlar vasıtasıyla milletin belini bükenler yine bu azınlık sermayedarlardır.

Ticaret Odalarının, çoğunluğu gayri müslim olan 22 ihracatçıya ödül vermesinin manası ancak bu izahlar ışığında anlaşılabilir. Milleti soyup soğana çeviren kaçakçılara ödül verilmesi ne demektir? Bu hareket suçlu suça teşvik, soyguncuyu taltif manasına geldiği gibi, millî gururumuzu rencide eden bir davranıştır. Hatırlanacağı üzere bundan senelerce önce en iyi ihracatçı diye tebrik edilen Gomet-Zigna şirketi nin foyası ancak aradan 20 yıl geçtikten sonra ortaya çıkmıştı. Zaten bünyesi itibarıyla masonların barınağı haline gelen Ticaret Odalarından millî menfaatlerimize uygun bir hareket beklemeyiz. Gecelerini Yahudilerin tertiplelediği balolarda, Rotary kulüplerinde, mason localarında geçiren insanlar ancak Beynelmîlî Yahudiliğe hizmet ederler. Fakat bizi düşündüren husus, Ticaret odalarının bu gayri millî unsurların elinden kurtarılıp, milleti gerçekten temsil edebilecek elere ne zaman teslim edileceğidir.

Bilindiği gibi Ticaret Odaları, ekonomimizin mukadderatını tayin eden büyük tüccarların meydana getirdiği bir birliktir. İthalât ve ihracat kotalarını ayarlamak en mühim vazifelerindendir. İktisadî hayatımıza yön veren, milletin malına %4 zam yapılırken, Yahudi, Rum ve Ermeni patronların ithal ettiği mala %60 zam yapılmasını temin eden yine Ticaret Odalarıdır.

İşçi-Patron diye naralar atan sosyalist salıyahı ağzlar acaba neden Rum, Ermeni, Yahudi patronlarından bahsetmemektedirler. Şunu hemen belirtelim ki milletin iktisadî hayatı gayri müslim olan azınlıkların elinde bulunduğu müddetçe iktisadî buhranımızın dinmesi mümkün değildir. Ticaret odaları gibi kuruluşların mason kontrolünden kurtarılmasını, millî menfaatleri koruyan bir kuruluş haline getirilmesini milletçe arzu ediyoruz.

Millet, Yahudilerin menfaatlerini değil, kendi menfaatlerini gözetken idarecileri arıyor, ödülleri de onlara verilmesini arzu ediyor.

Akif ve Mücadele Hayatı

2

Akif, kalemi ile milletimizi uyarma savaşı-
na katılırken, feryad, fân ve göz yaşı selinde
boğulan cemiyetimizin hali neydi?

Osmanlı ordularının 1683'de, yani bundan
287 yıl önce, birleşik Haçlı ordularına yenilişin-
den bu yana, ızdırap bataklığına yuvarlandıkça
yuvarlanıyorduk. Moskof, İngiliz, Fransız, İtal-
yan, Alman orduları birleşerek amansızca ilerli-
yor. Ordularımız Viyana önlerinden çekile çekile
Uyvari, Petervaradini, Budini, Belgradı düşmana
terk ediyordu. Haçlı orduları Allahın mübarek
adının anıldığı mescitleri yıkıyor, medreseleri ya-
kıyor. Minareler yanıyor. Mezarlar eşiliyor. Vi-
yanadan tâ Edirneye kadar yüzbinlerce Müslü-
man, bitmek bilmeyen harplerin getirdiği mağlu-
biyetler yüzünden vatanlarını terk ediyor. Aç, se-
fil, çıplak titriyor. Vatanlarının hayalini anıyor.
Kaybettikleri analarını, bacılarını, çocuklarını ağ-
layarak hatırlıyordu. Bu uğursuz göçler bitmi-
yor. ızdıraplar dinmiyor. Vatan toprakları ufal-
dıkça ufalıyor. Fakat ne vatanın felâketine ağla-
yan, ne felâketleri gören çıkmıyor. Sağdan sol-
dan çalınan fikirleriyle sahte mütefekkirler fırlı-
yor. Aydınlik yerine karanlık, nur diye yangını
ilim diye efsaneyi getiriyordu.

Ordularımızın mağlubiyeti, vatan toprakla-
rının elden gidişi yapılan ıslahatlarla azalacag-
 yerde artıyor. Tıpkı yanlış ilâçlar yüzünden has-
 talığı artan yaralı gibi, ızdırapımız gittikçe ço-
 galiyordu. Ne yazık ki ancak bu gün görüyoruz.
 Bu gün biliyoruz. Bizi hastalıktan kurtaracak ilâ-
 cı hazırlayanlar, meğer dost değil düşmanmış.
 Yaramıza sürdükleri merhem değil zehirmiş.

«Düşman, kaleyi içten alır» derler. Bizim
düşmanlarımız da böyle yaptılar. İçimizden köle-
 ler buldular. Bir kısmını afsunladılar. Kimini
 para ile, kimini kadın ile, kimini hile ile kandır-
 dılar. Ve mel'un emellerine kul ettiler. Millet
 ot yer, çul giyer, cepheerde can verirken, bu
 hâinler zevk, safa içinde kahkaha atıyor, devle-
 ti bir pula satıyorlardı. Millet yemeyip bunlara
 yediyor, giymeyip bunlara giydiliyor. Fakat na-
 file.

Misyoner yuvalarında ruhlarını, Mason loca-
 larında kalplerini, din, devlet ve millet düşman-
 larına kiralayan hâinler, devleti batırıyor. Vatani
 yok oluşa sürüklüyordu.

Tarihe «Tanzimat» adıyla geçen, gerçekte
Türk milletini Rum soyguncuya ve Yahudi boz-
 guncuya teslim etme hareketi olan büyük suikast.
 Bu reform (!) Müslüman-Türk, Yunan Palikar-
 yası ile, Bulgar çobanı ile, Sırp yılanı ile bir tu-
 tuyordu. Müslüman-Türke her an hıyânete ha-
 zırlanan Rum, Ermeni, Bulgar ve Sırp çeteleri,
 işte bu hâin ıslahattan sonra silahlandılar.

Türk, Rum kardeşliği, «Tevhid-i Anâsır» ya-
 veleriyle, Bulgar, Yunan, Sırp ve Ermeni isyancı-
 larına silah verdiler. İmkân verdiler. Müslüman-
 Türke hıyânet için, fırsat verdiler.

Büyük şafatlı Palmerston çömez, mason
Mustafa Reşit Paşalar ve benzerlerinin, millete
kurtuluş yolu diye gösterdikleri yol bu yoldu.
 Bu öyle nâmerd, öyle alçak bir yoldu ki, beş pa-
 ralık İngiliz altını karşısında, Ruma, Bulgara,
 Sırba, Ermeniyeye silah verdi, Türkün ise elini
 bağladı.

İşte bu ihanetten sonradır ki, Balkanlar Müs-
 lüman Türkün mezarı oldu.

Yıkılan camilerin, sönen ocakların, katledi-
 len canların, çiğnenen namusların, çalınan top-
 rakların, beşikte kesilen yavruların, baltalanan
 cesetlerin, süngülenen hemşirelerin kanlı mesul-
 leri; Hristostomoslar, Makarioslar kadar, bizi al-
 datan, nimetlerimizle beslenen büyük şafatlı boz-
 gunculardır. (Devamı gelecek sayıya)

Milli Mücadeleden Bir Yaprak ADANA MÜDAFAASI

Yıl 1918... Kimi gafil kimi hain ittihatçılar
tarafından zorla sokulduğumuz birinci dünya sa-
vaşı bitmiş, ecdadımızın oluk oluk kan dökerek
bize emanet ettiği mübarek vatan toprakları, al-
çak fransızlar, kahpe ingilizler ve diğer düşman
devletler tarafından işgal edilmişti. Düşmanla-
rın geçtikleri her yer ekili ise çöle, mamur ise
harabeye dönüşüyor, millet gözyaşı ve ızdırap içe-
risinde inliyordu.

18 Aralık 1918 günü yerli ermenilerin se-
vinç çıgıkları arasında fransızlar Adanayı işgal
ettiler. Bu acı günlerde sadece Adana değil, son
kalemiz Anadolunun dört bir bucağı millet düş-
manlarının pis çizimleri altında inliyor, müslü-
man Türkün yok etmek yanı «Şark Meselesi»ni
gerçekleştirmek için moskofu, İngiliz, İtalyanı,
Yunanı ve Fransız bütün güçleri ile saldırdık-
ça saldırıyorlardı. Hanümanlar yıkılıyor, Kur'anı
Kerimler yakılıyor, Anadolu baştanbaşa şehidle-
rimizin kanlarıyla sulanıyordu.

Fransızların Adanayı işgal etmelerinden son-
ra yıllarca ekmeğimizle beslenen ermeniler Ame-
rikalıların da tahrikleriyle eşi görülmedik vah-
setlere girdiler.

Millet silahsız, hamisiz ve kendi derdiyle
başbaşa bırakılmıştı. Yapılan zulümleri, alçakça
işlenen cinayetleri görüyor, büyük bir sabırsız-
lıkla bunların biteceği günü bekliyordu.

Ama zalimin zulmü biter mi? Düşmanın zul-
mü bitmiyor her geçen gün daha da artıyordu.
Azgınlaşan ermeniler, şehir, kasaba, köy deme-
den evleri basıyor, müslümanları işkencelerle şeh-
id ediyor, genç kızlar ve kadınlar en iğrenç iş-
kencelerle tecavüz edildikten sonra doğramıyor-
du.

Yine birgün ermeniler tarafından Adana
Tahtalı camii imamı Külâhizade Mehmed efendi
ve oğluyla, Nalbant Halil usta isimli bir müslü-
manın zorla kiliseye götürülerek başlarına çekip
vurula vurula şehid edilmeleri bardağı taşıran
son damla oldu. Artık zulme dayanılmaz olmuşt.

İşte o zaman bütün dünyanın öldü sandığı
şerefli milletimizin kahraman evlatları Çukuro-
vada da müstevli Fransız sürülerine ve hain er-
menilere karşı imanla, intikamla ve haşmetle
ayağa kalktı. Cemal ve Adil efelerin, Kasım Ho-
caların ve Molla Kerimlerin Çukurovada başlat-
tıkları ve nice isimli kahramanların devam et-
tirdiği milli mücadele hızla gelişerek zalim kuv-
vetleri korkutmaya başladı.

Tanklara, toplara mitralyözlere karşı çelik-
ten göğüslerini siper edip Allahüekber nidaları
arasında arslanlar gibi vuruşan kahraman meh-
metlerin önünde düşman şaşkına dönüşüyor, yer
yer geri çekilmek zorunda kalıyordu.

Adana - Pozantı arasında Fransızların elin-
de bulunan stratejik Çamalan ve Kadirhanı ka-
rakollarının herne pahasına olursa olsun ele ge-
çirilmesi lâzımdı. Cemal Efenin komutasındaki
bir grup mücahit 31 Mart 1920 günü sabahın
alaca karanlığında Çamalan karakolunu çevire-
rek kısa bir çarpışmadan sonra ele geçirildi. An-
cak Kadirhanı karakolu sabahtan akşama kadar
kuşatılmasına rağmen birtürlü düşmüyordu. Çün-
kü düşmanın elinde oldukça sol silah, cephane
mevcuttu. Ne yapmalıydı? Hemen Şihli köyün-
den Abdurrahman isimli 18 yaşında bir genç
atıldı. Cemal Efeye; «Kumandanım, bana müsa-
ade edin, tek başıma karakolu havaya uçurayım»
dedi ve devamla biraz gazlı bezin her şeyi hal-
ledeceğini söyledi. Cemal Efe müsaade etmek iste-
medi. Ama o ısrar etti. Bunun üzerine Cemal
Efe «Peki arslanım göreyim seni» dedi. Abdur-
rahman, «Anamla kardeşlerim önce Allaha son-
ra sizlere emanet. Ne olur ne olmaz.» diyerek

silah arkadaşlarıyla teker teker helallastı. Gider-
ken Cemal Efe bu kahraman yiğidi gözleri ya-
sarak bağrına bastı ve «Allaha emanet ol. Rab-
bim yardımcın olsun» dedi.

Abdurrahman karanlıktan istifade ile ses-
sizce karakolun arkasındaki sırttan sürüne sürü-
ne binaya kadar geldi. Çıt çıkmıyordu. Bir anda
dama sıçradı ve ateşlediği gazlı bezle cephane-
liği tutuşturdu. Aynı anda karakol büyük bir
patlamayla içindeki Fransız ve ermeni askerler-
le birlikte havaya uçtu. Ama genç Abdurrah-
man da paramparça olarak şehid oldu.

Millet evlatlarının bu sınırsız iman, cesaret
ve fedakârlık örnekleri karşısında düşman boca-
lamaya başladı. Fransızların Pozantıdaki kosko-
ca Menil Taburu Adanadaki Fransız kuvvetle-
rinden yardım istedi. Bunun üzerine Adanadaki
Fransız kuvvetleri önce, Karaisalı yoluyla Pozan-
tıya geçmeyi tasarladı. Fakat karşılarında yalçın
kayalar gibi dikilen Alileri, Ahmetleri ve Hasan-
ları buldular. Düşman geri çekilerek bu sefer-
de Tarsus-Tekir yoluyla Pozantıya yetismek iste-
di. Ama bu defada Cemal Efeler, Molla Kerimler
binbir fedakârlık göstererek buna mani oldular
Adanadan yardım gelmeyince Pozantıdaki Menil
taburu bir gece gizlice Şehri terketti. Tekire ve
oradanda Karboğazi denilen yere geldiler.

Düşmanın Pozantıyı terkederek Karboğazi
denilen yere geldiğini öğrenen Molla Nasuh ko-
mutasındaki bir grup çete burada kahramanca
savaşarak koskoca Menil taburunu esir aldılar
Fransız tabur komutanı Menil teslim olduktan
sonra gözlerine inanamıyordu. Zira kendilerini
esir alan kuvvet Fransız taburundan 15 misli kü-
çüktü.

Adanadaki Fransız ordusu birara şehri ter-
kederek Tarsusa doğru gitmeyi düşündü. Çünkü
artık bütün ümitleri suya düşmüştü. Fakat Mol-
la Kerim ve arkadaşları Tarsus köprüsünü tut-
muşlardı. Uzun müddet karşılıklı ateş devam et-
ti. Molla Kerimlerin cephanesi bitmek üzereydi
Molla Kerim, Antepli Şahin Beyin yaptığı gibi
arkadaşlarına dönerek ölmek var, dönmek yok!...
diyor ateşe devam ediyordu. Nihayet mermi bit-
ti. Molla Kerim ve arkadaşları en sonunda dil-
lerinde kelime-i şehadetle şehid oldular.

Fakat milli mücadele yine durmadı. devam
etti.

Dini tahkir edilirken, namusu çiğnenirken, ah-
lakı payımal edilirken o duramazdı ve Milli Mü-
cadeleye koştu.

Nihayet millet imanı karşısında tutunama-
yan fransızlar ve ermeniler çareyi kaçmakta bul-
dular. Neticede Adana semalarında zafer alame-
ti olan rengini milyonlarca şehidimizin mübarek
kanından alan ayyıldızlı bayrağımız dalgalandı
rıldı. Zafer hakkın ve hakka inananlarındı. Za-
fer milletindi. 5 Ocak 1922 de milletimizin kah-
redici sillesini yiyen hain ermeniler ve kahpe
fransızlar Adanadan defolup gittiler.

Ancak şunu hemen ifade edelim ki dün ec-
damızın kanı pahasına koruduğu iman, ahlak ve
kültürümüz bugün çamurlara bulanmakta, za-
ferlerimiz istismar edilerek rus istilasına basa-
mak yapılmak istenmektedir

Ey kafalarından ve midelerinden Moskovaya
satılan ajanlar; Şunu bilin ki artık Bağımsız Tür-
kiye diyerek milleti kandıramıyacaksınız. Millet
dün Fransız, İngiliz ve Yunan sürülerine karşı
harbederken, göklere çıkardığınız yahudi şair
Nâzım Hikmetin Rusyaya kaçtığı henüz unutul-
mamıştır ve unutulmayacaktır.

Dün olduğu gibi bugün de mübarek vatan
toprakları millet düşmanlarına mezar olacaktır
Bunu böyle bilirsiniz.

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

21

Ayrıca, millî hareket tezlerine ve hareketine pozitif hukukun kaide VE MÜSESELERİNDEN mesnedler bulmalıdır.

Gerçek emperyalizmin iğrenç yüzü ve oyunlarını bitmek tükenmek bilmez bir tempo ile açıklamaya devam edilmelidir.

Millî hareket dahilinde bu manilerle karşılaşacaktır. Fakat sion politikası, bu baraja rağmen muvaffak olmuş bir hareketi beynelmîlî sabada baltalamağa çalışacaktır.

Bu, Türkiye'nin yakın veya uzak komşuları ile münasebetlerinde, bir sun'î hadisenin patlatılmasıyla başlayacaktır. Bunun için ise, beynelmîlî, müessir bir propaganda teşkilatı zaruridir. Bu teşkilat, Türkiye'nin yakın ve uzak çevresine ve bütün dünyaya milletlerine gerçek tehlike, planları ve teker teker her millet üzerindeki niyetlerini açıklamakla vazifeli olmalıdır. Ayrıca milletler, dinler hakkındaki hayırhah telakilerimiz anlatılmalıdır. Harb aleyhtarı olduğumuz anlatılmalı ve diğer taraftan, güçlü harbe hazır bir halde bulunmalıyız. Harbin sebebi anlatılmalı ve sion planları ile mukayese edilmelidir.

Yakın ve uzak milletlerle, milletlere hükmeden mason tesirli hükümetlerin mutlak ayırımına dayanan bir propaganda işlemelidir. Bu noktada, Yunan, Bulgar, İran ve Suriye gibi devletçikler için takip edilecek politika ayrıca tesbit edilmelidir. Bir komşu olan Rusya ise ayrıca incelenmeli ve takip edilecek politika tesbit edilmelidir.

Bütün bu komşu devletlerde müşterek olan husus, büyük bir Türk kitlesinin mevcudiyetidir. İlk vazife, bu kitlenin millet olarak devamını temin eden unsurların tahkimidir. Yani dil, din örf, tarih ve edebiyatlarının muhafazası, bulundukları memleketlerin idari, siyasi, mekanizmasına geçmelerinin temini gerekir. Bütün Türk dünyasının, kültürel birliğini korumak, vazgeçilmez esastır. Bu husus temin edilmelidir.

Türk milletine gerekli imkanların temin edilmesi hayati bir meseledir. Politikaya millî bir istikamet vermek üzere, millete Türk dünyası ve hali ile nasıl büyük bir millet olduğu hatırlatılmalıdır.

Türklere millî ve dinî şuuru vermek ve yükseltmek hayati bir vazifedir. Ve zarurettir. Yunan, Bulgar, İran, Irak, Suriye, Çin ve Rus hükümetleri ile yapılacak anlaşmalar ne olursa olsun milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı, insanlığa zulüm yapılmayacağı prensibi gibi hakikatlere karşı gelecek hiçbir hükümet yoktur. Kendi milletimizi korumak, onlarla meşgul olmak üzere bir teşkilat kurulması zaruridir. Türk Hükümetinin, Beynelmîlî politikada kendi milletini candan gözetmesi, bizim dostluğumuzu temine muhtaç hükümetleri, esir Türklere karşı daha mülayim davranmaya sevkedecektir. Bu ise, bütün Türklerin, Türkiye'ye daha fazla bağlanmalarına vesile olacaktır.

Bu politikaya herkesin kabul edebileceği, felsefi ve insani prensipler üzerine inşa etmek ve bunun tatbikini istemek gerekir. Bütün dinlerde ve kültür yapılarında milletlerin kendisini idare hakkı, azınlıklara saygı, din hürriyeti ve insan hakları gibi prensipleri ilan etmek ve Türklerin acı durumunu ortaya koyarak, bu prensiplere saygı gösterilmesini istemek gerekir.

Hiçbir kimse, haklı bir prensibin mü-

nakaşasını yapamaz ve ona karşı gelemmez. Bundan sonra gerekli olan, bu prensiplere uymasını karşı taraftan istemektir. Buna uyulmadığını göstermek, emperyalist olduğunu ifade etmek kolaylaşır. Bu takdirde hasımlar suç üstü yakalanmış olacaklar, ve dünya efkârı umumiyesinde haksız bir hale düşmüş bulunacaklardır.

Sağlam, güçlü ve birliği kuvvetli bir devlet ve Millet olmak, bu iddiaları milletler arası politikaya ve efkara duyurmak için kafi gelecektir. Komşularımızı idare eden hükümetler, karşılarında kararlı ve hazırlıklı bir hükümet bulurlarsa gevşeyecek ve cesaretsiz kalacaklardır.

Su halde yakın komşularımızla münasebetlerimizde, her münasebetimizde olduğu gibi, insani ve mutlak hakka dayanan ideolojimizi telkin etmek, propaganda etmek. Ayrıca, politik propagandayı ise mücadelelemizin stratejisine ve taktikine göre ayarlamak gerekir. Birinci nevi propaganda, hakkın ilanına dayanır. İkinci nevi propaganda pratik hedeflerin ele geçirilmesine yönelir. Birincisi mutlak, meseleler getirir, uyuşma bilmez. İkincisi uyuşur, karşılıklı tavizlerle, dostluklar ihdas eder.

Mesela, insan haysiyetine saygı prensibi ideolojiktir. Yine insan haysiyetine taaruz ve jenosidi protestoda ideolojik taaruz ve propagandadır. Bu esnada Yunanistan'daki Türkere daha kolay tahsil imkânı hazırlayan bir anlaşma imzalanması politik bir harekettir.

Millî bir hareketin dahilinde karşılaşacağı manialardan sonra, haricte karşılaşacağı manialar ya kısmî ya da umumî olacaktır.

Bir cihan harbine karşıda, aym tedbirleri bütün cihana teşmil ederek, ve bütün İslam ve Türk beldelerini teşkilatlayarak hazırlanmak mümkündür. Millî ve müs takil bir politikanın temel şartları bunlardır. Bütün bir İslam alemi ve Türk alemi yapılan savaşın hayatiliğine, emperyalizmin zulmüne ve yıkılmağa mahkum olduğuna candan inandırılmalıdır. Aksi halde emperyalist Millet düşmanlarının sultası devam etmek için bir vesile daha kazanmış olur. Bütün İslam alemi ve Türk beldeleri bir millî Mücadele sahası haline gelince, bu büyük kuvveti yenecek güç bulamaz. Gerçek, gizli veya açık emperyalizmin güçlü, iğrenç zulmü devam ettirmeye kafi gelmez. Uçsuz bucaksız topraklarda her taşın veya ağacın altından, aniden uzanan namus, bir düşmanı daha serecektir.

Değişik fakat aynı ideal için çarpışan milletler mücadelesi, koordine edilince, emperyalizm bir daha doğrulmayışına felce uğrayacaktır.

Mücadele uzadıkça, harp milletlerin lehine gelişecek. Millî mücadeleler önce mahalli savaşlar verecekler, Cete savaşlarını geliştirecekler, sonra harplerden; yahut kısa aralıklı fasıllarla, emperyalizmin değişik yüzlerine amansız darbelerini indireceklerdir. Bu; milletler mücadelesine hazırlanmak ve bütün milletlerin kurtuluş mücadelesinde onlara yol göstermek için, milletimizin çok iyi hazırlanması gerekir.

Bu hazırlık ise herşeyden önce kadro hazırlığıdır. Savaşın her türlüşünü yürütecek, siyasi şuuru son derece yüksek liderler ve kadrolar yetişmelidir. Ayrıca kitle-

nin politik şuuru ve seviyesi yükseltilmeli, maneviyat son dereceye çıkarılmalıdır.

Ekonomi kuvvetlenmeli, Temel sanayi kurulmalı, madden ve manen sağlam ve teçhizatlı bir hale getirmelidir.

İşte bunlar, Beynelmîlî Sionizmin milletlere ve millî uyum hareketlerine hazırladığı maniaların nasıl aşılabacağını ana hatlarıdır.

Bu ana izahtan sonra, Beynelmîlî Sionizmin Türkiye'ye hangi vasıtalarla ve ne şekilde müdahale imkanının bulunduğunu etüd edelim:

Biliyoruz ki ideolojiler anlaşmaz. Dünya üzerinde ideolojiler kavgası vardır. Beşeri hadiselerin, motörü ideolojiler çarpışmasıdır. Ancak ideolojilerin vaziyetine göre çarpışma belirli veya belirsiz olur. Birinci derecede, yahut ikinci derecede bir çarpışma bulunabilir. Birbirine düşman iki komşunun, kendilerine düşmanlığı bilinen başka ve fakat kuvvetli bir düşman karşısında birleşmeleri çarpışmanın o an için mahiyetini değiştirir. Daha evvelki ihtilaf, yeni tehlike karşısında ikinci plana düşer.

Mesela; Almanya karşısında, Rusya ve Amerikanın ihtilafları ikinci dereceye düşmüştür.

Dünya üzerindeki temel ihtilaf ise, insan ile gayri insani ideolojiler, yani emperyalist ideolojiler arasındadır. Bugün cihan şümül ve milletleri yıkan ihtilaf, sionizmle milletlerin arasındaki temel ihtilaftır. Hris tiyanlıkla olan ihtilaf ikinci derecede bir ihtilaftır. Milletlerin birbirleri ile olan ihtilafları ise yine ikinci derecede bir ihtilaftır.

Beynelmîlî Sionizm, bu temel ihtilafı unutturmak için ikinci derecedeki ihtilafları daima ön plana çıkarmaktadır. Bu temel zıddiyet, İslam alemi ve Türk beldelerinden başlayarak, bütün dünya milletlerinde kendini belli eder. Ve bizzat yahudi kavminde kendini gösterir.

Mesele bu olunca, bütün milletlerin, gizli ve gerçek emperyalizmin bütün nevelerine karşı, bir milletler harbi vermesi gerektiği neticesine varılır.

Sionizm, uyanan millî güçleri ezmek ister. Bugün bu iki güç, Amerikan ve Rus kuvvetleridir. Bu iki kuvvetin istismar imkânı nedir?

Milliyetçi hareketin iktidarı millete devretmesinden sonra, harici ve güçlü bir müdahale Amerika ve Rusya'dan gelebilir.

Ancak böyle bir müdahalenin şekil ve derecesinin Türkiye'nin jeopolitiği, arzettiği iktisadi ehemmiyet ve milletin kadrosu etrafında kenetlenmesi tayin eder.

Önce Türkiye'nin Amerika yönünden arzettiği ehemmiyeti tekrar özetleyelim:

- a — Türkiye, Doğu Akdeniz'in kapısıdır. Denizci devletlerin, yol kavaşıdır.
- b — Türkiye, petrol ve maden deposudur.
- c — Türkiye, esir Türk illerinin ümid sembolüdür.
- d — Türkiye, İslam dünyasının tarihi lideridir.

Bu, şartları taşıyan bir memleketi, Rus nüfuz bölgesine dahil etmek, Amerikan ve İngiliz menfaatleri ile çatışma halindedir. Türkiye'nin jeopolitiği ve arzettiği ehemmiyet, en azından Kore ve Vietnam kadardır. Bu bakımdan kendi nüfuz bölgesindeki bir önemli memleketin, Rus hissesine düşmesini istemez.

(Devamı gelecek sayıya)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

— Yukarıdaki resim Yunan şenliklerinde, fesli bir Türk gençini ayakları altında çiğneyerek gösteri yapan Rum palikaryalarını gösteriyor. Hesapları yakındır.

KIYMETLİ OKURLARIMIZ,

Yeniden Millî Mücadele 52. sayısı ile birinci yılını tamamlamaktadır. Okuyucularımızın, gerek mektup, gerek şifahi devamı ve ısrarlı talepleri üzerine, mecmuamızın 52 sayısı bir cilt teşkil etmek üzere ciltleri hazırlanmaktadır.

■ Cilt kapakları muhtelif renklerde amb lemlî ve yıldız ıstampalı olarak orijinal bir tipte yapılacaktır.

■ Cilt kapakları, ambalaj ve posta masrafları dahil 15 liradır. İmkânsızlık sebebiyle mahdut sayıda yaptırılacağından peşin para göndermek suretiyle yapılacak müracaatlar sıraya konularak tevzi edilecektir.

■ Ayrıca, 1-52 sayıların ciltli 80 Liradır. Ciltli mecmua ücreti, 40 Lirası peşin, 40 Lirası cildi aldıktan sonra ödenmek üzere iki taksitte verilebilecektir.

■ Kapak ve cild için gönderilecek mektup ve havalelerin «Y. M. Mücadele Mecmuası Kapak Servisi, Babiâli Cad. No: 50/4 Cağaloğlu - İstanbul» adresine gönderilmesi rica olunur.

Yunanistan'da

Milletimize

«Barbar»

deniliyor

1821 yılında Yunan halkı Ortodoks kilisesinin rehberliğinde ve papazlarının ihanetiyle imparatorluğumuza karşı isyan etmişlerdi. Bugün hâlâ İstanbul'da bulunan Fener patrikhanesi bu isyanda en önemli rolü oynamıştı. Fener patriği II. Gregorios imparatorluğumuza en büyük ihaneti yapmıştı.

Zamanımızda Yunan gençliği, o günleri anmak için şenlikler düzenlemekte ve ecdadımıza küfretmektedirler. Üç Ocakta başlayan Yunan kurtuluş şenliklerinde Yunan gençliği Akropol mabedinin önünde «Barbar Türklerden intikam alacağız» diye bağırır. Bir konuşma yapan Başpiskopos Yerenimos 1821 isyanının kilise tarafından barbarlara ve zalimlere karşı başladığını belirtmiştir.

Bugün Yunan gençliği mega lo-idea'nın hayali içinde yaşamaktadır. İçine Anadoluyu da alan büyük Yunanistan hayali Yunanlıları devamlı olarak Türklerle karşı kıyama sevk etmiştir. Zira Anadoluya çıkan Yunan sürülerinin önüne düşen Hristostomos'un 'Selânik' teki heykelinin bir elinin İzmir'i bir elinin de İstanbul'u göstermesi Yunan'ın gerçek niyetini ortaya koymaktadır. Yine aynı heykelin kaidesinde «barbar Türklerden intikam alınınız» ibaresinin bulunması Yunan'ın bizim milletimiz hakkındaki neler düşündüğünü ortaya koymaktadır.

Bugün Türkiyemizde turizm adı altında yapılan festivaller Yunan şenliklerinden farklı olmaktadır. Efes'te bir Meryem Ana'nın icat edilmesi ve Efes festivali adı altında yapılan rezaletler doğrudan doğruya Yunan'a hizmettir. Yarın Yunan gençliği Anadolu'yu isterse hiç şaşmamak gerekecektir. Ey turizm adına rezalet yapan'ar sizin hareketiniz bizi düşündürüyor. Yoksa siz de Yunan'a hizmet mi ediyorsunuz?

Keşan'da Emniyet Kuvvetleri Akif Düşmanlarını mı Koruyor?

Serhâd şehri Keşan da millî kahramanlarını unutmadı. 2 Ocak Cumartesi günü Belediye düğün salonunda «M. Akif'i anma toplantısı» yapıldı. Keşan Lisesinin tarih öğretmeni Yakup İstikbâl'in gayretine Keşan'lılar aynı his ve heyecanla katılarak millet düşmanlarını korkutan bir birlik ve beraberlik içinde istiklâl şairi M. Akif'i andılar.

Toplantıda liseli genç kardeşlerimizin heyecanla okudukları şiirler yanında Prof. Faruk K. Timurtaş, Akif'in kıymetini anlattı. Bütün tecavüzlere rağmen milliyetçilerin düşmeyen kalesi Çapa Yüksek Öğretmen okulundan Hüseyin Gülerce'nin konuşması millete bağlı olanları sevindiriyor, ümit veriyor, kalbi Moskova için atanları ise kedere boğuyordu «Akif ve Millî Mücadelemiz» mevzu konuşmasında Hüseyin «Akif, zangoçların delik delik sığınacak yer aradığı aşyanlar da kafa çektiği, Yahudi uşaklarının Millî Mücadeleye uydurma destanlar düzdüğü bir za-

kof hayranları telaşlandılar. Yeniden başlayan Millî Mücadelenin haşmetine gölge düşürebilmek için adice oyunlar tezgâhladılar. Tamamen sarhoş bir vaziyette birkaç zavallı polis memuru millet düşmanlarının oyunlarına alet olarak, sudan

bahanelerle geceyi heyecanla takip eden İsmail Karakuyu isimli bir milliyetçiyi karakola götürdüler Dövdüler, iskençe ettiler. Ağza alınmayacak hakaretlerde bulundular Bütün bunlar kanun teminatından bahsedilen Cumhuriyet Türkiyesinde cereyan ediyordu. Milliyetçi genç haksızlığa uğradığını anlatacak bir kapı bulamadı. Yaptığı şikâyetler geri çevrildi. Doktor'dan rapor almaya gönderilmedi.

İsmail Karakuyu'nun şahsında millete ve dine karşı yapılan bu saldırılar ancak Moskova'da yapılan zulümlere benzetilmektedir. Polislikle ilişkisi olmayan bu sarhoş bir kaç kişi ve onları tahrik eden millet düşmanları unutmasınlar Adalet er-geç tecelli edecektir. Millet, Moskofça olan hareketlerini er-geç cevap verecektir. Ve siz ey mesuller, adalet adına zulmün icrasına göz yumuyorsunuz. Millet affına mazhar olabilmeniz için vakit çok az kaldı.

manda Anadolu'nun tozlu yollarını arşınlayan, Millî Mücadeleyi bayrak bayrak dalgalandıran, İngiliz, Fransız Yunan, İtalyan gâvurlarına karşı milleti kıyam ettiren bir heyecan tufanıdır. Millî Mücadele kacakları ise Şevket Süreyyalar, Yahudi Nazım Hikmet'lerdir. Bu hainler sosyalist maskeli komünistlerdir.» diyordu. Millet'in coşkun tezahüratı karşısında Yunan artıkları, Mos-

— Yukarıda Alman Cumhurbaşkanı Willy Brandt'un, Polonya'da 1943 yılında öldürülen yahudilerin mezarına çelenk koyup ve diz çöküp saygı duruşunda bulunurken görüyorsunuz. Alman milleti bu resme bakıp bakıp ağlamıyor mu acaba? Yahudilik milletleri kendisine böyle namussuzca boyun eğdiriyor.